శ్రీ వెంకటేశ్వర శతకము

S.NO. 229

శ్రీ వెంకటేశ్వర శతకములు

నర్సారావుపేటతాలూకా కుంకులకుంట పురవాస్తవ్యులు

రాళ్లబండి అప్పలరాజుగారి తనూభవుండగు

రామరాజకవిచే రచియింపఁబడి

నైజాంయిలాకా వరంగల్ జిల్లా కంమ్మంమెట్టుతాలూకా

శీతారాంపురం గ్రామకాపురస్తులు తాతా, సత్యనారాయణ

శీతారామయ్యగార్ల ద్రవ్యసహాయముచే

లక్ష్మీ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి

ప్రచురింపబడియె

నర్సారావుపేట

మొదటికూర్పు 600

1937

కృతిపతి వంశావళి

ఉ॥ శ్రీయమరాదిదేవ నుతశీలుఁడు ♦ భక్తజనావనుండు నా
రాయణుఁ డజగద్భవుఁ డుత్తముఁ డధోక్షజు ♦ డార్యనుతుండు యోగిహృ
ద్గేయుఁడు వేంకటేశ్వరుఁడు ♦ ధీజనపోషుఁడు తాత సత్యనా
రాయణ గారికిన్ విభవ ♦ రాజినొసంగు సదాముదంబునన్॥

శా॥ శ్రీవాణీశుఁడు యిందిరాధరుఁడు సుశ్రీశైలజా నాథుడున్
భావంబంగున సంతసించి సతమున్ భాగ్యంబు నాయువ్య స
త్సారోగ్యములన్ నొసంగియును బల్ క్షేమాభ్యుసిన్ జేయు తా
తావంశాబ్ధి విధుండనన్ బరఁగు సీతారామయాఖ్యున్ దగన్

సీ॥ శ్రీరమానొసటికి చెర్చుక్కనైజాము ♦ లోవరంగలుజిలా శివిదనరె
ఆజిలా మెడరత్నహారమైకంభము ♦ మెట్టుతాలూకాకుపట్టుసిరికి
గలమరెండామపతిలకింపగాతూర్పు ♦ భాగమందునఁజూడపతిమదనర
వర సీతారామపురమువర్ణింపను ♦ అలఘణోంద్రమునకైనయలవియగునె
గీ॥ వనములునుకూపతతియు ♦ సువర్ణమహిమ సలరిచెలువారె
గృహములుసమృతముగ ♦ గంగతోఁబుట్టినటువంటి కమ్మవారు
కాపురంబుండిరే ప్రొద్దుదీపితముగ॥

సీ॥ ఆకమ్మవారిలో యతిదానశీలురై ♦ ఖ్యాతిగాంచినవారు తాతవారు
జలనిధులింకిన పలికిబొంకనివారు ♦ దైవ పారాయణుల్ తాతవారు
తీర్థయాత్రల నెల్ల తిరిగిపుణ్యము చేత ♦ దనరివర్తించిరి తాతవారు
దేవబ్రాహ్మణభక్తి సేవానురక్తులు ♦ ధారణీస్థలియందు తాతవారు
గీ॥ విత్తమునుసత్యమునుధర్మవితతిచేత ♦ భాసురంబుగసత్కీర్తి
ప్రబలిదిశల వన్నెకెక్కిరి సత్కులవర్తనమున ♦ ఈతముక్కల
గోత్రులు భూతలమున॥

క॥ ఆవంశమునందులక్ష్మయ ♦ పావనుఁడై గల్గి సుకవిపండిత తతిచే
కేవలముగ మెప్పొందియు। భావజ్ఞులు మెచ్చకీర్తి పడసెడా యెధరన్

సీ॥ భావింపగా మెనుంపల్లి శేషయ్యకు ♦ సీతమ్మకును ముద్దుకూతురైన
పతిహితమైనసుబ్బమ్మనులక్ష్మయ్య ♦ వరియించెపత్నిగా వాంఛలలర
లక్ష్మీకటాక్ష సంరక్షణుడై దేవి ♦ దేవర బోలియు భావమలర
పరమేశ్వరునిఁగూర్చిభక్తియుక్తంబుగా ♦ వ్రతమాచరింపసత్సుతుఁడుఁగలై

గీ॥ ధరను కర్ణుని శిబి బలి దానములను ♦ మించి సామ్రాజ్యవిభవుండై
మేటిసుగుణుఁడయ్యె సత్యముఁదప్పక యనవరతము ♦ హనుమయా
ఖ్యుఁడుఁచరియించె యవనియందు॥

సీ॥ విత్తమున్నదటంచువిఱ్ఱవీగఁగఁబోఁడు ♦ యాచించువారలఁద్రోచెఁ
గాని। చక్కగాతనకున్న సౌఖ్యమెంచడుగాని ♦ మించిదీనులనాదరిం
చెఁగాని। కష్టముల్ వచ్చిన కల్లలాడడుఁగాని ♦ సత్యవ్రతంబులుసల్పఁ
బోని। పరులసొమ్ములయందు భ్రాంతిఁజెందడుఁగాని ♦ పరవుపకారి
యైఁబరగుఁగాని

గీ॥ కమ్మవారిలో సత్కీర్తిగాంచి మంచి ♦ వాడటంచును నుతికెక్కె
వసుధయందు ♦ తాతవంశాబ్ధిసోముఁడై ధర్మమూర్తి। యయ్యెవర్తిం
చె హనుమయ్య సయ్యనంగ॥

గీ॥ మానితంబుగ వల్లభనేని వెంక। యాఖ్యునకుచంద్రమాంబకుయధి
క ప్రీతి। కూతురైనట్టి నాగమ్మ గుణకదంబ పట్టుదలగ వరించెను
మెట్టులనగ॥

చ॥ కనుగొనమందు శంకరుడు కాళిని యబ్జభవుండు వాక్సతిన్
వనజదళాక్షుఁడున్ రమను వాసిగ పెండిలి యాడురీతి స
జ్జనసుత నాగమాంబను ప్రసాదముగా వరియించె మంచిగా
హనుమయ తాను సర్వసుజనాళి నుతింపగ యిద్ధరాస్థలిన్॥

చ॥ వరుసగ నాగమాంబను వివాహము నాడిన నాటనుండి తా
సిరియును గోగణంబు కడు క్షేత్రము వృద్ధిని జెందెనంచు
భూవరులును పండితోత్తములు వర్ణన జేయుచు నుందురా భళా
అరయగ హన్మయాఖ్యునిల హర్నిశమున్ మది సంతసంబునన్॥
సీ॥ భూమిజామనుపుత్రి శ్రీరామునిపెండ్లాడి ♦ సత్కీర్తి। జెందిన సరణిగాను
సత్యవంతునకును సావిత్రి ♦ కడుభక్తి చేతనటించినరీతిగాను
అత్రిమహామునిన్ అనసూయ ప్రేమించి ♦ పరిచర్యజేసినపగిదిగాను
చంద్రమతీ హరిశ్చంద్రునకనురక్తి ♦ జూపినటించు నస్తోకగతిని
గీ॥ పతిని దైవంబటంచు సమ్మతి జెలంగి పుట్టినింటికి కాలును
మెట్టినింటికి। అధిక పేరును దెచ్చె ♦ గుణావలాంబ భవ్యగుణపేటి నాగ
మాంబావధూటి॥
ఉ॥ దోసిలి నొగ్గి మ్రొక్కియు వధూవరులిర్వురు భక్తిచేత వి
శ్వాసమెలర్ప రుక్మమయ కాసలు గూర్చి నిరంతరంబులన్
భాసుర మొప్ప పూజను శుభావహ మొప్పగ జేసినంతనే
కాసులు రత్నముల్ మణులు గ్రాలెటి సంతతి నిచ్చె రాముడున్॥
ఉ॥ మారసమానమూర్తు లసమాన పరాక్రములుర్ మహో
దారులు సత్యవంతులునుదాత్తమతుల్ సుజనాభిరాములున్
భూరియశ ప్రభూతులును పుత్రులు ముగ్గురు నుద్భవించిరా
ధారణి హనుమయాఖ్యునకు దారపతివ్రత నాగమాంబకున్
గీ॥ పెద్దకొమరుండు లక్ష్మయ్య పెన్నిధాన। ముగను గల్గియు కొన్నాళ్లు
జగతియందు। మంచి సుగుణుండు జూడయటంచు కీర్తి। గాంచి స్వ
ర్లోకమున కేగె ఘనులు దలప॥
సీ॥ బాయదు తలిదండ్రి భక్తి యల్లప్పుడు ♦ సత్యనారాయణ సరసులెన్న
ధర్మపరుండు సీతారామయాఖ్యుండు ♦ అన్న మాటల కెదురాడకుండు
యిరువుర వాక్యముల్ యేకమై ప్రవహించు ధర్మంబునందు నా దాయమందు
వారి వర్తనములు వర్ణింపతరమా నె ♦ ఫణిరాజునకు పద్మభవునకైన

గీ॥ తల్లిదండ్రులుజేసిన తపము వలనొ। గానవారలుగల్గు సత్ఫలము
యిట్టిసుగుణంబు సత్యంబు యిట్టిధర్మ। మెట్టులను సంభవమునొందు
యేరికైన॥

గీ॥ సిరితోబుట్టె పతిహితల్ నారిమణులు। చంద్రమాంబ శుభద్రమ్మ
శాంతమయును। గుణవతియనంగ చుక్కమ్మ కోరికలర। సోదరు
లకెల్ల మానసామోదమంద॥

ఉ॥ బాయడు సర్వధర్మములు బాయడుసత్కృపి పండితార్థులన్
బాయడు సత్యవాక్యమును బాయడు శ్రీహరిభక్తి నిత్యమున్
బాయడు భూసురోత్తముల బాయడుధైర్యము తాత సత్య నా
రాయణయంచు ఫాలమున వ్రాసెనుధాత ప్రమోదమందియున్॥

సీ॥ వల్లభనేని సద్వర్గిష్ఠుడైనట్టి ♦ గుర్వయ్య యాదెమ్మ కూతురైన
సుగుణంబులకు రాశి జూడగాసాపత్రి ♦ హాజయప్రదలనయుబ్బురంబె
తోయజాక్షిన సక్కుబాయికీడగుభక్తిం ♦ గలదనికసకమ్మగణనజెంది
మేనత్తకొడుకుకై మేనెత్తివరియించె ♦ నారాయణాఖ్యునికోరికలర
గీ॥ భావజుండునుయారతీదేవింబోలి। కాపురముంజేయశ్రీనారికరుణవలనం
గలిగె సంతానమును కోరికలుఘటింప। రత్నములమించు తనయు
లు రాజతముగ॥

గీ॥ రామచంద్రుండు సీతాభిరాట్టి సుతుల। వలెను హనుమయ్య తోడ
ను వాసిదనర। రాజిదాకారుడానంద రాములరయ। తల్లిదండ్రుల
కోర్కెలుద్ధతినిదీర॥

గీ॥ మేల్మిబంగారు బొమ్మల మించినట్టి। ముద్దుకూతుండ్లు గలిగిరి మో
దమలర। సోమునిరసించు హాస్యనుసూయమాంబ। తోడ వెంకట
శేషమ్మ వేడుకలర॥

కం॥ తాతా వంశమునందున । సీతారామయ్యగలిగి క్షేమకరుండై
భూతలమునందు సత్కవి వ్రాతములను బ్రోచుటకును వాసికెలంగన్

గీ॥ తనయుతో బుట్టు చంద్రమ్మ ధవుడు యడవకులుడు వేంకటరామయ్య
కూతురైన । రామభాయమ్మ తనవధూరత్నమయ్యె
ప్రమద మెసగంగ బంధుజాలములు మెచ్చ॥

సీ॥ వేడ్కతో యడవ శ్రీ వేంకటరామయ్య భార్యయై
చంద్రమ్మ పరిడవిల్లె । వేడ్క వల్లభనేని వెంకటప్పయ్యకు
పరికింప భద్రమ్మ పడతియయ్యె । మానితంబుగను
కొర్నెని శ్రీ బుచ్చిపాపయ శాంతమాంబకు భర్తయయ్యె ।
బండి వెంకయ ముద్దుభార్యయై చుక్కమ్మ సత్కీర్తి జెందిన
సాధ్వియండ్రు॥

గీ॥ యిట్టి పతులకు సతులకు యెన్నికలర । వెంకటేశుండు యెప్పుడు
విమలమతుల । ధనము ధాన్యంబు పశుపుత్ర తతినొసంగి
చక్కగా నేలుచుండును సంతసంబు॥

గీ॥ సత్యనారాయణున కనుజన్ముడైన । సీతరామయ ననుగాంచి
ఖ్యాతిదనర । తిరుపతి వెంకటేశ్వర దేవుపేర । శతకములువ్రాయి
కవివర మతిజెలంగ॥

గీ॥ అనిన సరెనని నియమంబు లందముగను । సీసములు వృత్తములు
గూర్చి భాసురముగ । శతకములు రెండువ్రాసితి సత్కవీంద్ర
తతియు తలలూచ వారల తలపుదీర॥

గీ॥ కణగి తిరువాయిపాటి వెంకయ సహాయ । మునను బ్రాప్తించె
శతకముల్ మోదమలర । యనుచువినుతింతు మిక్కిలి యనవరతము
పుణ్యవశమున రాముడు బ్రోచుగాత॥

శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర శతకము

సీ॥ శ్రీరమణీమణి చిత్తపద్మ దినేశ। కుటిలమానస శత్రుకుల వినాశ
పక్షిరాట్వాహన బంభర సమకేశ। యాదిత్యలలిత సహస్రప్రకాశ
వందితామర భక్తపాల హృషీకేశ। ఖలజనావళిజీవ కాలపాశ
శ్రీకరంబుగనన్ను చేపట్టు లోకేశ। పావనమ్మునుగాత్రి భవవినాశ
గీ॥ ధనమునిమ్మనినిన్ను గోరనుదురాశ
త్వరగనను బ్రోవు శ్రీహరి స్వప్నకాశ
ధీరుడౌ సత్యనారాయ్ణు ధీనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 1

సీ॥ శ్రీకరగౌరీశ పాకారిముఖనుత। విప్రాళిపూజిత విమలచరిత
పండితజనకృత పాపమండనహత। వరమిమ్ము సన్మునివర్గ విహిత
సామజవరద సుజ్ఞానసందీపిత। నళినాప్త కుముదాప్త నయనధరిత
హితభక్తదీన కపీశ్వర పోషిత। ధృతమతివర వసుదేవ జనిత
గీ॥ నిక్కముగ నన్నుబ్రోచుటే నీదుఘనత
పర్వతాగ్రంబె నికొప్పు పరమవసత
సీతరామయ్యా సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 2

సీ॥ వర్ణితసద్గుణవైభవ సూత్రామ। నళిననిభేక్షు జనాభిరామ
శూలివాగ్వ రసుర సేవితామలనీమ। పూషకులాంబుధి పూర్ణసోమ
కవిజనావళిచిత్ర కదనశాత్రవభీమ। గురుబుధవంద్య వైకుంఠధామ
రాజితచారిత్ర రాజరాజలలామ। విప్రజనామోద విజితకామ
గీ॥ నిన్నువర్ణింతుఁజూపుము నీదుప్రేమ
సప్తగిరివాన భువనసంస్తవసునామ
నగసముద్ధృత నారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 3

సీ॥ కనకాద్రిసమధీర కందర్పసమరూప । గానప్రవీణ సత్యానులాప
సన్నుతామరగాత్ర శంశరాకరరోప । రమణీయవేష సూర్యప్రతాప
కారుణ్యసాగర ఖండనశివచాప । సామజవరద యశఃకలాప
ద్విజనావనదేవ దివ్యమానిర్లేప । పాపసందోహాబ్రి పవనరూప

గీ॥ రత్నమణిమయహార ధర్మాదిదీప
రాజరాజేశ్వరుండవు రామభూప
సీతరామయ సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 4

సీ॥ శ్రీరమాధవనీదు సేవనిత్యముఁదప్ప । నిఖిలవేల్పులయందునీ వెగొప్ప
చక్కఁగానీనామస్మరణ సంపదకుప్ప । ముద్దుగానీగీము పెద్దతిప్ప
గాంగేయవసన నీశృంగారమును రెప్ప। వేయకఁజూతు నేవేఁడుకొప్ప
మంచిగానీనోటి మాటయేరికిఁద్రిప్ప । జాలుపండితజాలముప్ప

గీ॥ తెలగరచియుంచితిని కృతిఫలితమొప్ప
ప్రేమచేతను కడతేర్చవేమితప్ప
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 5

సీ॥ ధర్మవర్తనుడయ్యు ధారణినీతాత । యధికసద్యశముచేయలరెగాత
నీచక్రమును బెట్టి నిఖిలశత్రులఖాత । అప్రమేయుండగు హరుసమేత
నీవధూరత్నము నెరిజీవులకుమాత। సుతుడయ్యెనుతికెక్కఁజూడధాత
నీకథల్ గానివి నేరచించుటరోత । నిర్జరాధిపుడయ్యెనీకుఁభ్రాత

గీ॥ నమ్మియుంటినేఁగావవు నాదుగీత
వందనంబులు గైకొన వెందుచేత
సీతరామయ సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 6

సీ॥ వామనావతార శ్రీవైకుంఠపురవాస । స్థిరభక్తజనహృది చిద్విలాస
మందరగిరిధీర మానితదరహాస । పొలుపుగాదీర్చితి బుధులతోసిస
రాజీవనయన నిరామయురవిభాస । దాసవాంఛితపోష వరదాస
అలివేలుమంగమాంబామణి వుల్లాస । మణిగణహార సద్గుణవిలాస

గీ॥ శ్రీకరంబుగనన్నేలు సింహారోస
దీనపోషణ నన్గని దీర్పుయాస
నగసమద్భృత నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 7

సీ॥ దానసీలుండు సీతారామపురమున । వలనొప్పగనుకమ్మవారిలోన
తాతవంశాబ్ధి సుధాకరుండనధన । వంతుఁడుహనుమయ్యకాంతయైన
పతిహితనాగమాంబాగర్భమందున । జన్మించి కీర్తిచేజరుగబడిన
నారమూర్తులుసత్యనారాయణాఖ్యున। కనుజుండుసీతరామాభిదుండు

గీ॥ మరువకనునీదుభక్తియు మానసమున
పద్యశతకము నీపేరపతిమదనర
అంకితంబును నిడివ్రాయు మనగనేను
వేడుకలరంగ వ్రాసితి వెంకటేశ. 8

సీ॥ క్షీరాబ్ధిశయనరాజీవసన్నిభనేత్ర నవవవానలసుజన వారస్తోత్ర
రాజరాజేశ్వరరంజితామలగాత్ర । వివిధపండితకవివినుతపాత్ర
త్రిభువనాధారగౌరీవంద్యచారిత్ర । సత్యవ్రతాచారస్వర్ణనేత్ర
కఠినశాత్రవగర్వఖండనకరపత్ర । భక్తజానానందభానుగోత్ర

గీ॥ పాకరిపుభోగభోవు రమాకళత్ర
దానజనసంఘ కలుషలతాలవిత్ర
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ. 9

సీ॥ పాలసంద్రిమెసీకు పఠికింపఁగాయిల్లు- జలజాక్షు నాపాపములనుగిల్లు
గొప్పగానీకతల్ తప్పక రాజిల్లు విరచితవౌ నాహునాయుని యిల్లు
నిన్నుఁదల్వనినాఁటివున్నత మాపెల్లు పఠికింపఁగను పాఁడుఁబడినకొల్లు
నీ యన్నద్రాగెను నేర్పైన రుచికల్లుఁబడదన్నతివి ముఁందుబండిఁగల్లు
గీ॥ శ్రీకరంబగు సిరులివ్వ నీకెచెల్లు-
దనుజవర్గంబునిర్గ్గని తల్లడిల్లు-
శీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 10

సీ॥ అల్లరిఁబడితివి గొల్లచెలులవల్ల- కణగి నలితివి లోకములనెల్ల
సిలాబ్రిమును గేరునిశరీరంబెల్ల చాలప్రబలితి జేజేలవల్ల
సేవించితిని నాదు చిత్తమురంజిల్లఁ బాపవె నాదు పాపములనెల్ల
నిఖల బ్రహ్మాండంబు నిండెను నీదొల్ల తరిగితో పగతులతలలుడుల్ల
గీ॥ చక్రఁగాబ్రోవునామది సంతసిల్ల-
దనుజులెరుగరె నీదు వృద్ధండమెల్ల
నవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 11

సీ॥ అస్థిరంబని దేహమది దెల్పనేరక మంచిగానిను స్మరియింపలేక
పాపకార్యంబులఁ బహుపోగు జేసుకపత్నీసుతులయందుభ్రమనవదలక
నిర్వికారుండనినిన్ను నెరుంగక - కడతేరుటెట్లు దుర్గతినిబడక
శాశ్వితంబైనట్టిస్వర్గంబుఁబడయక నిర్నిమిత్తంబుగనీలైదరిక
గీ॥ పాలబడితిని నేలుభూపాలతిలక-
నేరమెన్నకు నాపైన మారజనక
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ-
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 12

సీ॥ సూరిజనహృదయసారసదళమిత్ర। సుందరానన యరవిందనేత్ర
సారససంభవ శంకరాదిస్తోత్ర। నిఖిల లోకాధారనీలగాత్ర
పండరీపురవాస భండనరిపుజైత్ర। తవభక్త పాపలతాలవిత్ర
ఖండన శివచాప ఖరకరసద్గోత్ర। పాకారివందిత భూకళత్ర
గీ॥ రమ్యచారిత్ర దశరథరాజపుత్ర
మనవిచేకొని సన్నేలు కనకనేత్ర।
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 13

సీ। తవనామమధుర సుధారసంబును। గ్రోలిసంతసించితిభక్తజనులపాలి
దేవుఁడవనుచు నుతించితి వనమాలి। భక్తుఁడంచును జెందఁబడవుజాలి
వనదశరీరి సివాఁడి ముల్కినఁగూలి। నిష్ఠురోక్తులుఁబల్కె నిన్నువాలి
బాలుడంచునువచ్చిఁబడిసిగ్గెపెనుగాలి। తనయుడైనుతి కెక్కెతమ్మిచూలి
గీ॥ పద్యములుఁజెప్పితిని నేనుపనికిమాలి
దయనుఁజూఁడుమువరువకధర్మశాలి
శీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థితనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 14

సీ॥ కలకాలమిట్టుల కష్టముల్బడజాల। మన్నించునన్ను భర్మాభచేల
వైరివర్గాటవి వహ్నివిగోపాల। ప్రథిత సద్విభుధాళి భావలోల
కరుణాంతరంగ శ్రీ కాకుత్స్థకులసీల। గానధురీణ దాసానుకూల
మానితాచార శ్రీ మంజులవాగ్జాల। వందితాఖిలకృష్ణనందబాల
గీ॥ పండరీపురనిలయ వేదండపాల
సచ్చిదానందదయఁజూపు జాగులేల
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ-
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 15

సీ॥ వలనొప్పఁగట్టితౌ వారాసిఁ బోరొడ్డు। నెరివాలిఁ బెట్టెను నీకు సాడ్డు
నిఖిలజగంబుల నిర్మించె నీ బొడ్డు। తవకుమారుఁడు దేవతలకు హెడ్డు
బాయకు నీ భక్తిఁ జేయుక యే హడ్డు। రహిని చ్చఁదల్వ నిరసన తెడ్డు
పచ్చగాని యుఁదల్పకున్న నను శోక గొడ్డు। పాపరూపంబులోఁ బడితి నడ్డు
గీ॥ తిన్నఁగాఁ జేర్చుకుంటివి వెన్న జిడ్డు
మ్రింగితివి ముం కుచేలుఁడే యిచ్చు కుడ్డు
శీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిత నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 16

సీ॥ నిగమార్థసంచార నిఖిలభక్తాధార। నిర్జరానంద శ్రీ నిర్విచార
కంజాతనేత్ర నిర్గాంచితిఁ గనులార। బుధజనావన దశరథకుమార
భూపాలపాల నిన్ బూజింతు మనసార। కడు శుభంబుల నిచ్చి గావవేర
కరరాజరక్ష శ్రీకర భక్తమందార। శ్రీ రమాహృదయరాజీవసూర
గీ॥ మనవి చేకొను రాక్షసమదవిదార
పరమపావన పండరిపురవిహార
సవ్యతర భావనారాయణాహ్వదేశ-
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 17

సీ॥ స్మరనవరూప భాసురభక్తమందార। దేవకీతనయ యశోవిహార
వాగ్దేవి శైలజా వర్ణితాచార। లాలిత్యనంత నీలాభ్రకార
పాపాబ్ధి సందోహ పవనసత్యవిచార। శ్రీ రుక్మిణీమణి చిత్తచోర
లోకత్రయంబుల రూఢిగా మనసార। రక్షించితివి దశరథకుమార
గీ॥ వనజలోచన శత్రుకాననకుఠార
ఆదరింపుము దేవ మీ యాజ్ఞ మీర
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 18

సీ॥ కరమందునీవుచక్రాయుధంబు । ధరించిబలసినరిపుకోటితలలుద్రుంచి
భావంబునలరసుగ్రీవునిరక్షించి। అలయింద్రజునిప్రాణముపహరించి
వనచరాళినింగూర్చివారధిబంధించి । ఘనతలంకాపురికనులగాంచి
కిన్కఁబూనియుదశగ్రీవునివధియించి । చింతనువిడనాడి సంతసించి

గీ॥ సీతతోఁడనయోధ్యకుఁజేరిమించి
కరుణతోఁడను నేలుసికనులగాంచి
నవ్యతరభావ నారాయణాహ్వాదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 19

సీ॥ భవసాగరంబునఁబడియీద నేరక । స్తుతియించిసాడ దుర్మతినిగనుక
నిర్భాగ్యుడేదూరుసిమనాత్తెరుగక। దప్పదుశమనునిఁదాపుజనక
వినుతించితినినాదుమనసునొప్పింపక। పాలించుమయ్యభూపాలతిలుక
మనువంశమునబుట్టితినుచుగర్వించక। మోహనాకార నేముద్దుగులుక

గీ॥ శతక మొక్కటివ్రాసితి శ్రమనుఁబడక
మరచిపోకనునన్నేలు మదనజనక
సీతరామయహ్వాదయ సుస్థిరసివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 20

సీ॥ సిరుకుగా నీయింతి నిలయమే పద్మంబు । కరినులజంపెసిఘనశరంబు
దశరథక్ష్మాపాలతనయ నిదానంబు । పుడమిదీనులకెల్ల కడుధనంబు
పొలుపుగా నీచతుర్భుజముల సత్వంబు । ఎరుగికసిల్గరి యరగిణంబు
నీపాదములయందు నిల్పినేచిత్తంబు । దప్పకఁజేతు సత్యవ్రతంబు

గీ॥ నిక్కముగనన్ను బ్రోచుటే నీనిజంబు
అరయనీచర్య లెన్నయత్యద్భుతంబు
నవ్యతరభావ నారాయణాహ్వాదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 21

సీ॥ భువిమోహనాకారపుండరీకదళాక్ష । దయతోడ నాకిమ్ము ధర్మభిక్ష
పరిపంథులను జంపబట్టితివటదీక్ష । ఖ్యాతిగాంచిన ధర్మసూతిపక్ష
కురువంశమంతయుఁ గూలార్చుటకు కక్షఁ । బూనితివల నాఁడు భువనరక్ష
స్థిరముగా పద్యముల్ జేసియువకలక్ష । కృతినిత్తునీపేర కృపను మోక్ష

గీ॥ పదవినొసగుము సత్వరకదనదక్ష
అవ్యయానంద శ్రీకరుణాకటాక్ష
సీతరామయ సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 22

సీ॥ కొమరొప్పపద్యముల్ గూర్చియు । పూదండవలెవేతువేగ నీగళమునిండ
నీకుమారుండెన్నలోకంబులకు । గుండకరుణతోఁ జూడు నీకనులనిండ
దశవేషములచేత దనరినమార్తాండ । వంశప్రతాప సద్వాక్యశౌండ
సిరులిత్తువనినేనుఁ జేరితినీయండ । రమణతో నిడుఖగరాజకాండ

గీ॥ కమలజాండోదరుడపులోకములునిండఁ
జెప్పుచుందురు పండితుల్ దప్పకుండ
నవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 23

సీ॥ గోవర్ధనోద్ధితకుండలీజశయన । కఠినరాక్షసవారగర్వశమన
వర్ణితనిర్జరవారణేంద్రావన । రంజితామలకాయకంజనయన
భానుసంకాశసత్పక్షిరాడ్వాహన । యిందిరాహృదయారవిందసదన
భవముఖామరనుత పాలితమునిజన । పాపసందోహాబ్రిపవనసుమన

గీ॥ మణిగణాలంకృతాహార మధురవచన
సాంద్రసదృశ పూర్ణిమచంద్రవదన
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 24

సీ॥ బ్రస్తుతించితినని వరములివ్వమునాకు ♦ చెండాడెరిపులనీ చేతిబాకు
గొల్లభామల చీరలెల్లనెత్తుకమారికు ♦ పైనగూర్చుండుటపరువనీకు
సిరజాక్షులముంచె సిప్పుఁజేసినపోకు ♦ యిపుడునన్నేలకయెందుబోకు
ఘనసమమూర్తింత కఠినిమానిగబోకు ♦ లేమువేల్పులకునునీదుకేకు
గీ॥ దనుజమర్దన నన్నునిదయనుసాకు
నాకుజాతుఁడు కృతినిచ్చె నేరనీకు
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 25

సీ॥ శేషశాయినటంచు భూషించితిని ప్రీతి ♦ గానన్నునేలినగల్గుఖ్యాతి
కల్పశాఖినిమించె గనుఁగొననీసాటి ♦ మెప్పుగాగోరెనిక చుప్పనాతి
ధర్మవర్తనుడనిఁదలతురు మునిజాతి ♦ నీపదంబునగల్గెనింగినాతి
పరిపంథిజనులకుఁభయమునీచేహేతిఁ వాహ్వనమ్మినబంటువాయుసూతి
గీ॥ మ్రొక్కి మ్రొక్కియు యింతకుమోసపోతి
యెట్టులనుదూరిననుగాని యేలనైతి
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 26

సీ॥ కారుణ్యశరధి నిష్కామ బంగరుచేల ♦ సారసనయనదాసానుకూల
సంతతసజ్జన సాధుసజ్జనజాల ♦ గోపాలకృష్ణ సద్గోత్రశీల
దుర్మార్గవైరి సందోహబ్రాతూల ♦ హరిజితశౌర్య గుణాలవాల
యాహవరిపుజనాంతర్గత యాభీల ♦ క్షితిగోపికలకు జూపితివిలీల
గీ॥ కోరిసీపేర పద్యముల్ కుసుమమాల
గారచించితినన్నేలు గానలోల
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 27

సీ॥ తనువునిత్యంబనిధనముసంపాదించి ♦ దానము శాంతము తాత్యజించి
పెద్దలగురువుల ప్రియముచేనిందించి ♦ ఎలమిబీదలఁగనిమెక్కరించి
తల్లిదండ్రులపైన తప్పులుగావించి ♦ అన్యులధనమెల్ల నపహరించి
దుర్మార్గులనుఁజేరి దుడుకులుగావించి ♦ చెడుకార్యములయందుచిత్తముంచి
గీ॥ కడకునరకంబుననుఁబడి కడుకృశించి
సద్గతిఁజెందరైరి నిన్ సంస్మరించి
శీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థితనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 28

సీ॥ పరమేశసాంగత్య పరికింపనీమాట ♦ అసదృశంబైనట్టి పసిడిమూట
కన్నతండ్రివటంచుమెన్నదముప్పూట ♦ లోకమందెవ్వరునీకుపూట
నిశ్చలభక్తిచే నీమాటజవదాట ♦ నెరినాకువరమివ్వ నీకులోట
నివధూమణిఁజూడనిల్వదుయెచ్చోట ♦ మునుకొనినిన్స్తుతేముక్తిబాట
గీ॥ వేడుకలరఁగ నేసత్కవీంద్రునోట
మానజాలను సతమునీపైనిపాట
నవ్యేతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 29

సీ॥ రాజరాజేశ్వర రమణీయతరవేష ♦ శోభనాకార సత్యాభిలాష
భానుసంకాశసత్పశిరాజసమభాష ♦ ఇందిరాహృదయారవిందపూష
వారదవిబుధవనాటాదిసత్పోష ♦ వందితామర ముదవైరిశోష
సంతతానంద యనంతరత్న విభూష ♦ సింధుగంభీర భాసితమనీష
గీ॥ పార్వతీనుతచారిత్ర నిర్విశేష
చిత్రభానుకులోద్భవ సింహరోష
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 30

సీ॥ మనవిఁ జేకొనుమయ్య దినమణిసమతేజ ♦ వరమునిసేవితపదసరోజ
సుజనసంరక్షణ సుందరరతిరాజ ♦ కవిబుధసంచయ కల్పభూజ
వనజాయతాక్ష సద్వైభవసురరాజ ♦ స్థిరయశఃకామ లక్ష్మీమనోజ
పరమభక్తిగఁ జేతు మరువక నీపూజ ♦ రంజితసద్ధనరాజరాజ
గీ॥ ద్విజనానందవరద మత్తేభరాజ
సుగుణవందిత సంతత సురసమాజ
నవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 31

సీ॥ కనకాద్రిసమధీర కనుఁగొననీవంటి ♦ వేల్పు లేడనుచు నేవేడుచుంటి
పటుబలసాహస ప్రౌఢికిముక్కంటి ♦ సరిరాడనన్నని సాకుమంటి
కమనీయగాత్రనీకారుణ్యరసమంటి ♦ పరమందరేబుధులరయతొంటి
ధన్యునిఁ జేయుమీద యను పాత్రుఁడనంటి ♦ వినుతించివినుతించి వినుచుంటి
గీ॥ మానవాధిప కుత్సితమతినటంటి
వేడ్కనీపాదములుఁబట్టి విడువనంటి
సితరామ మ్యు సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 32

సీ॥ సనకసనందన సంస్తవపదజాల ♦ శోభనాకార భర్మాభచేల
చారణ కిన్నరాశ్చర్య సువాగ్జాల ♦ గానధురీణ బుధానుకూల
సామజరాట్పోష జనకజహృల్లోల ♦ మణిమయహార సమంజ
భాస్కరసమధామ భండనరిపుకాల ♦ పతకరాడ్గటితిమానిభావఖేల
గీ॥ దేవదేవేశ శ్రీశయశోవిశాల
రహిఁనొసంగెద గొను పద్యరత్నమాల
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ-
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ। 33

సీ॥ నీదివ్యరూపంబు నేకన్నులను జూతు ♦ నీపైన పద్యముల్ నేను వ్రాతు
సంసారభ్రమలను నిస్సంశయంబుగ రోతు ♦ చెలగి నీకృపకు నే చేయి జాతు
నీపాదుకలు తలఁ మోపు చక్కఁగ మోతు ♦ నాపాపపుంజముల్ నఱకివైతు
దయతో నన్గావవె దాకను నేనైతు ♦ నిన్నుఁదలఁపని వాఁడు నున్న పోతు
గీ॥ నరకమున కంపకో హరి నాకు భీతు
యిందిరానాథ నాతప్పు లెందు దాతు
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 34

సీ॥ కలుషాంధ భాస్కర గనుఁగొనవె నీఘాక ♦ కదిరిరి దనుజులు యాగలేక
బ్రిస్తుతించెద జనపాలక సుశ్లోక ♦ పాలించుటకు నీకు బహుపరాక
ఎరిగింపు దేవుఁడు యెవ్వరో నీవు గాక ♦ పురుషోత్తముడవీవు పుణ్యలోక
చుట్టంబులా నీకు చూడ వేల్పులమూక ♦ ఇకరమ్మునన్నేలు ఎందుబోక
గీ॥ భండనంబున పగతులు పారిపోక
నిలచెదరె చూడ గనుఁగొంను నీవు రాక
సవ్యేతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 35

సీ॥ వైకుంఠవాసనీ వాహనం బేపక్కి ♦ యసురులు మడిసిరి యనిలోసొక్కి
శబరియెంగిలి పండ్లు సంతసంబున మెక్కి ♦ కరుణించి నెగడ వేఘనత దక్కి
జయరామ నామ దిభయ దాటపిని జిక్కి ♦ కడుచలంచితిగాని కరుణాళొక్కి
యనువందగను పెండ్లియాడెనౌగన లక్కి ఖరదూషణాదులుగ్రతను నొక్కి
గీ॥ కదనమున నీతోఁ బోరి రక్తంబు గ్రక్కిఁ
జావరేముందు పగతులు చాలపోక్కి
సీతరామయ సుగుణహృస్థినివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 36

సీ॥ పలుమారునిన్నే ప్రార్థింతుదశవేష ♦ పావననామశుభాభిలాష
సూర్యవంశాకర సూనృతజనతోష ♦ ఇంద్రవందిత శ్రీకరీంద్రపోష
పంతమానను బ్రోవవ్యాళిరాడ్వాగ్భూష ♦ కమలాలయాచిత్తకమలపూష
ధనదసఖాసఖ నవరత్నభూషణ ♦ పటుఖలజనవారిత ప్రాణశోష

గీ॥ ద్వారకావాస యచ్యుత తల్పశేష
బీదవాడను నాలించు నాదుఘోష
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 42

సీ॥ దానవకులమును దప్పకహరియింప ♦ లలిగల్గితివి పెద్దలభినుతింప
మట్టిలోఁగల్ప నామలమూర్తిములకొంప ♦ నేర్పైతినిగఁదానినుస్మరింప
కదలియిల్లుగనుండగా నీకు మదిసొంప ♦ భక్తులునీకయి పరితపింప
ప్రియబంటుకుంగరంబిచ్చిలంకకుఁబంప ♦ జనినొసంగెనుసీతసంతసింప

గీ॥ త్వరగరావయ్య నాపైన దయనునింప
విమలమతితోడ నాదుపాపములడంప
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 43

సీ॥ కాలయాపనమేల కడతేర్చుభూపాల ♦ పాలించుమయ్యశ్రీభర్మచేల
ఘనవేల్పుఁడనినినుఁగనుఁగొనిమునిజాల ♦ మునుమోక్షమందరెగుణవిశాల
పరమపావనసత్యభామ హృదిల్లోల ♦ నళినాప్తశశినేత్ర నందబాల
తిలకింపదాల్చితౌతులసిపూసలమాల ♦ నన్నేలుమయ్యభూనాధసీల

గీ॥ పదియునాలుగుయేడులు పర్ణశాల
నుండిజంపితివా లేడినొక్కకోల
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 39

సీ॥ సకలజీవులయందుఁ సాక్షిభూతుఁడ ♦ వీవె యఖిలశాస్త్రంబులయందు నీవె
ఆలగాచితివి భూపాలులెన్నగ నీవె ♦ సుఖములొసంగు కృష్ణుండవీవె
దనుజులఁబరిమార్పతగిన దేవుఁడవీవె ♦ కరిరాజునేలిన దొరవు నీవె
రహియర్జునునకును రథసారథివి నీవె ♦ కురుసంతతకి చీడపురుగు నీవె
గీ॥ భక్తజనులను రక్షింప ప్రభుడవీవె
ధాతకును తండ్రివైన మాధవుడవీవె
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ. 40

సీ॥ శరణుశరణని నిన్ను స్మరణ జేతుఖరాంత ♦ వివిధబుధాళిసద్విదితశాంత
దుర్భరదుర్గుణకర్బురగణహంత ♦ భక్తాళిపాలిత భవ్యస్వాంత
గానకాని నిన్ను నేగోరితి నాకకాంత ♦ కారుణ్యశరధినిష్కామసుంత
కరుణఁజూపుము వైరిగణవారకల్పాంత ♦ నళినాక్ష బాపుము నాదువంత
గీ॥ శ్రీరమాలోల నన్ను రక్షించుమెంత
మోదమలరఁగ జేరితి నీదుచెంత
నవ్యతంభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 41

సీ॥ నిబిడాంధకారార్క నిర్మలగుణధామ ♦ అసమానశౌర్యరాక్షసవిరామ
ప్రస్తుతభార్గవిభామాంచితఃకామ ♦ ఆగమధర సుజనాభిరామ
కామసదృశరూపకమలాస్త్రసమధామ ♦ పాపభూధరపవిప్రథితనామ
దశముఖవధజగద్బంధుసత్కులసీమ ♦ కదనవైరికదంబహృదయభీమ
గీ॥ పార్వతీనుతచారిత్ర సార్వభౌమ
చక్కగా నిన్ను వరియించె సత్యభామ
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 42

సీ॥ నీలనీరదగాత్రనిర్జరమునిసంగ ♦ పాపనిర్జితశివచాపభంగ
భాస్వరశుభధశుభాహావాది ప్రసంగ ♦ సంతతానందసుస్వాంతరంగ
బంగరుమయచేలభవతిమిరపతంగ ♦ కదనశత్రుసమూహామదవిభంగ
వివిధకాననచర విదళితసారంగ ♦ మానిత నారితనయానుషంగ

గీ॥ దేహియని వేడినాడను మోహనాంగ
హితవుగా నన్ను నేలుము మతిఁజలంగ
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 43

సీ॥ సుందరాకార శ్రీసూనృతజనరక్ష ♦ నందనందనకరుణాకటాక్ష
ఖండితశివచాప పండితజనపక్ష ♦ వందితామర ఖలవైరిదక్ష
దీనార్థికవులపైఁ బూనకుబల్కక్ష ♦ తారహారాసర సీరుహాక్ష
నార్యులపోషింతునని బూనితౌదీక్ష ♦ పక్షికిచ్చితిమునుపరమమోక్ష

గీ॥ మునుఖలాత్ములఁ జేసితిభూరిశిక్ష
చెడితినీపైన పద్యముల్ జేసి లక్ష
సీతిరామయ సుగుణాహృస్థిసివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 44

సీ॥ మణిగణాలంకృత మంజులవాగ్భాష ♦ చతురాననాదిత్యహితమనీష
సురనదీజనక భాసురవరతర వేష ♦ కుటిలమానసదైత్య కులవిశోష
శ్రీరుక్మిణీమణీ చిత్తసారసపూష ♦ అమలమౌక్తికమణి హారభూష
కడలినిచేముల్కిఁగనిపెట్టె పెనుఘోష ♦ దర్పకారాతి నుతాభిలాష

గీ॥ నయగుణోద్దామ భవహరశయనసేష
సదమలాచార మునిజన హృదయతోష
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 45

సీ॥ సుతుఁడైయయ్యెజన్మించెహితవుగాపరమేష్టి ♦ నెరిజేసెనోచరాచరులసృష్టి
సద్భక్తవరులతో సల్పునువటగోష్ఠి ♦ నిర్జరులందు నేనీదుదృష్టి
ఎంచఁగా నీహితుండైత్తెను కడుముష్టి ♦ భక్తులునీఁదల్వ బడరునష్టి
నినునమ్మనట్టియాజనులకనావృష్టి ♦ దనుజాళికినినీకు తగినయష్టి
గీ॥ దివ్యరూపంబు విడిదాల్చితివిగఘుష్టి
వాసిగానిన్నుదలచినవాడెకృష్టి
సీతరామయసుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 46

సీ॥ పరమాత్మనీపైనవిరచింతుపద్యాలు ♦ విరివిగాసిరులివ్వ వేసవేలు
గౌరికామహిమగు గప్పితివౌ సేలు ♦ కోరెనీ స్త్రీలు పదారువేలు
లంచమిచ్చిరెభక్తులెంచఁగానువరాలు ♦ కడతేరలేదెపేర్ గనికుచేలు
పురుషోత్తముఁడవనిఁబొగడితినన్నేలు ♦ నీపదంబునగల్గెనింగిజాలు
గీ॥ నిక్కముగజంపెపగతుల నీదువాలు
నెమ్మితలపోయ లక్షలు నీగుణాలు
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 47

సీ॥ వసుధనీకునుబంట్లువానరమూకలు ♦ నరికితౌరా రావణాసురుసితలలు
తంపగానీసహోదరులుమిక్కిలిబలు ♦ లరయనిన్నెదిరిరియసురవరులు
జలజనాభుండనిఁదలతురువిబుధులు ♦ మోదమిచ్చునుగదానీదుకథలు
భావింపసుధయనఁబడునీదుపల్కులు ♦ నీస్వరూపముచేతనగడెసిలలు
గీ॥ పరగఁగోయుమునాకున్న పాపలతలు
నళినలోచన యికదీరు నాదువెతలు
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 48

సీ॥ నీబొడ్డునను గల్గెనిర్మలంబుగ వేధ ♦ వరియించె నినుఁ గనివరలు రాధ
కౌంతేయునకు మేలుగల్గెనీసద్బోధ ♦ నళి నాప్తగోత్ర గుణావిమేధ
నిన్నుమరచినవారికెన్నఁగా బలుబాధ ♦ గోటితో జిమ్మునాకున్న బాధ
పుణ్యావంతుడవంచుఁబొగడతినృపనాథ ♦ ఆగమాధరసుజనావరోధ
గీ॥ అతులితానంద శ్రీహరి జితవిరాధ
క్రమతరభావ రాక్షసగణవిరోధ
నవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 49

సీ॥ కడలిగంభీర శ్రీకందర్పనవరూప ♦ మునిజనమానసామోదదీప
శంకరనుతరిపుజన్యకాండవిలాప ♦ క్షీరాబ్ధిశయనమృగేంద్రకోప
యినశశినయన పావనకరహారరోప ♦ రాజీవనయననిరస్తపాప
బాషాపతిస్తోత్ర భాస్కరకులభూప ♦ దానప్రవీణసత్యానులాప
గీ॥ ప్రథితసద్భక్తపోష సూర్యప్రతాప
తప్పులన్నియు నీతోడఁజెప్పనోప
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 50

సీ॥ ఖగకరవంశసాగర శశిగిరిధీర ♦ గజరాజుభక్తాది కలుషదూర
భజియింతునిన్ను నేభక్తితో మనసార ♦ విబుధవందితసదావిధికుమార
కతిసమానసదశకంఠగర్వవిదార ♦ భూపాలమౌళిబుధోపకార
వరబుధసంచయవర్ణితరాచార ♦ పావనాకారపాపాంధసూర
గీ॥ నమ్మియుంటిని బ్రోవవున్నాయయ్య మేర
భూరిమయచేల పండరీపురవిహార
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 51

సీ॥ తమసభాస్కరనీకుతప్పకపదయుగ ♦ ములనుపూజించెదసలలితముగ
కరినుడంచునుమదిఁగానకుంటినిపురగ ♦ పతిశయ్యనమ్మితిపతఁగతురఁగ
దేవుడెవ్వరునీవెభావించిచూడఁగ ♦ అనువందమోక్షముకంపుత్వరగ
కాలకంఠునియిల్లు ఖండించితివడిగ ♦ వరములిచ్చిన నీకువాసితరుగ
గీ॥ స్వామినినుదల్తు నావాపసమితిఁదొలుగ
యింతసిద్ధయుడంచు నేడెన్న జెరుగ
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 52

సీ॥ యిందిరాదేవినీకిష్టమాయిల్లాలు ♦ కోరిద్రావితివీవు గొల్లపాలు
నీవుదేవుడవంచునెరనమ్మి జేజేలు ♦ కడతేరలేదనగ నగ్గరుణనేలు
యెలమియేభక్తులుయిచ్చిరిలంచాలు ♦ మంచిగాదృంచునాసంచితాలు
స్థిరముగానీయన్నచేపట్టినాగేలు ♦ మహినీదు పల్కులు మధురసాలు
గీ॥ అమలరత్నమయంబటతమరిహాలు
నెలత నటుఁజంపిజెందితౌనిఁదపాలు
సవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 53

సీ॥ రమణీయమైన నిరామయగోవింద ♦ బెట్టుసత్రాజిత్తువట్టినింద
కనజాలునేనీమకధలసారముపంద ♦ మురహారదలతునేమోక్షమంద
మంచిగాలెక్కకుమించినావులమంద ♦ గాచితివటవింతఘనులుజెంద
చిత్తశుద్ధిగనేనుఁ జేసితియొకవంద ♦ సీసపద్యంబులు గాసిఁజెంద
గీ॥ వేరుసేయక నన్నేలు విశ్వతుంద
భావజాకార నినునమ్మిభవముజెంద
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 54

సీ॥ నైరితివ్రాతకానన దగ్ధసుచిధీర ♦ తాపస విభుధ పరోపకార
కణ్వకశ్యప యతిగార్గేయ సత్పరాచర ♦ భరద్వాజసంస్మరవిచార
కుమతులాపగతులఁ గూల్చెనీశరధార ♦ విందురౌనికథల్ వీనులార
భోగీంద్రశయనవిర్ బాగడుదుపాలుపార ♦ శ్రీహరినన్నురక్షింపవేర
గీ॥ నిర్మలంబగు కృతిఁజేతునీదుపేర
శ్రితజనానంద రుక్మిణీచిత్తచోర
నవ్యతర భావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 55

సీ॥ సశ్చరిత్రుఁడవని స్మరియింపగావచ్చు ♦ గానసీదయ నెన్నగానుతచ్చు
నినునుతించినవారినేభక్తులనవచ్చు ♦ తిలకింపనీసేవభలితమిచ్చు
పార్వతీదేవినీపఠనమిక్కిలిమెచ్చు ♦ కమలాక్షుసన్నెలు ఘనతవచ్చు
కడగినీబంటులంకకుబెట్టెకార్చిచ్చు ♦ నిఖిలదేవతలలోనివె హెచ్చు
గీ॥ పన్నుగానీకు యీకృతివన్నెతెచ్చు
స్త్రీలుపురుషులు నీసేవఁజేయవచ్చు
సీతరామయసుగుణాహృస్థిరసివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 56

సీ॥ వటుఁడవైబలినిబల్ వంచిదేవేంద్రున ♦ కునురాజ్యమిచ్చినవనజనయన
నరహరివైహిరణ్యాక్షునిఁగూల్చిన ♦ పరమాత్ముఁడనుచునుపండితులన
వినియుంటివన్నెలువిబుధజనావన ♦ మరువకఁగాచితౌమానినవన
ధారణిశిశుపాలదంతవక్త్రులప్రాణమపహరించిన ♦ కృష్ణుడనుచుమదిన
గీ॥ దలచితినియువ్వసిరులుయీతక్షణమున
కఠినమూనంగ ధర్మమూ గరుడగమన
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 57

సీ॥ గాధిజసవనంబుఁగాచినావటముందు ♦ నన్నురక్షించుటన్యాయ్యమాదు
పాలుపొందభక్తులఁబ్రోచినావనివిందు ♦ ధ్యానరాధేయనీదయనుగందు
శరణాగతత్రాణబిరుదునీకుపసందు ♦ యోగదేముఖుడునీభోగమందు
కందర్పజనకనన్గావవుయేమందు ♦ నేనైనసత్కీర్తినిన్నుఁబొందు

గీ॥ ధరణిలోపలనీదాసదాసులందు
కఠినమానగయములోకగతినిగందు
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 58

సీ॥ హరుశరాసనమునుయవలీలగాద్రుంచి సీతనుపెండ్లాడిసిరివహించి
రహిమీరగనుపర్శురామునినొప్పించి ♦ పూర్తిగాదిక్కులకీర్తిగాంచి
వొప్పుగాత్వరగ నయోధ్యకునేతెంచి ♦ జనకాజ్ఞతాసిరాసవహించి
కైకవరంబునుగనిమదిచింతించి ♦ భయదాటవికినేగి బలుచరించి

గీ॥ అట్టి శ్రీరామచంద్రనన్నాదరించి
కరుణతో మోక్షమియ్య నీకనులగాంచి
నవ్యతరభావనా రాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 59

సీ॥ మించిరక్కసులనుద్రుంచెనీచేవాలు ♦ నెరిననయోధ్యాపురినీనుప్రోలు
దనరనీమిత్రుఁడుదాల్చెనుపులితోలు ♦ భయదాటవినిబడ్తిదయనుగ్రాలు
పుడమిజానీకునుఁబోసెనుతలఁబ్రాలు ♦ పన్నగాధిపశాయినన్నుయేలు
వాలాయముగనీవుదోలునాపాపాలు ♦ కమలాక్షునీదల్వగల్గుశ్రీలు

గీ॥ మోదమొసఁగునుజనులకునీదుతీరూలు
భక్తిమరునడునీదగుబాసవాలు
సీతరామయసుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 60

సీ॥ సారసనేత్ర నీసద్భక్తులకుముక్తి ♦ పరిపంథులెరుగునీ బాహుశక్తి
కురురాజెరుంగడు కూర్మిరమాసీయుక్తి ♦ నిరతంబుమరువను నీసుభక్తి
పరమపావననామ బల్కుకుకరినోక్తి ♦ నేరరాదిత్యులు నీసుసూక్తి
శరణాగతత్రాణ బిరుదనిలోకోక్తి ♦ గలనునీకథలెన్న గానురక్తి
గీ॥ త్వరగదాసుల నేలుచే తగినశక్తి
శ్రీకరంబుగ నీస్తుతే నాకుభుక్తి
సీతరామయసుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 61

సీ॥ సుగ్రీవునకు రాజ్యసుఖమిచ్చితివినాఁడు ♦ నీకీర్తిదిక్కుల నిండెనేఁడు
నిర్భాగ్యులైనవారైన నిన్నెన్నగాఁబోఁడు ♦ భక్తుతునీపైనపాటఁబాఁడు
తలుపఁగాపులితోలుదాల్చెసంగడి కాఁడుకమలాక్షునీపురణన్కనులఁజూఁడు
పోకిరినీకతల్ పొందుగావినఁబోఁడు ♦ నారదుండునుతించినాట్యమాఁడు
గీ॥ తొలుత పూజింతు నీదుపాదుకలఁజోడు
పుచ్చు వరమివ్వకున్న నీయబ్బతోడు
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 62

సీ॥ పొంచితివనినిరసించెను నినువాలి ♦ స్తుతియింపదేకబంధుండుగూలి
నినుఁజూచిసాల్వుండువినఁజేసెగాగేలి ♦ సాక్షిరినీవారుసురనుగ్రోలి
తాటకిదునిమనీపాటిమగటిమజోలినినుఁదూలడెసుయోధనుఁడుప్రవాలి
కుబ్జడంచును యెత్తుకొనిఁజచ్చెపెనుగాలి ♦ చెలగినీమాయలోఁజిక్కెశూలి
గీ॥ భూమిలోలేదు నీవంటి పుణ్యశాలి
వన్నెగాంచుము వేగమే నన్నుయేలి
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 63

సీ॥ నినుఁ దాకిమడసిరి నిర్జరాహితకోటి ♦ లోకమందెవ్వరు నీకుపోటి
ధర్మాస్పదంబులైదనరె నీవాగ్ధాటి ♦ నిఖిలజనులకు మాతనీపఘూఁటి
సురవైరిమీఁదనుఁజూపితివౌధాటి ♦ ఎలమినత్వముననీకెవరుసాఁటి
యిమ్ముగాశరము వేగమ్మరోమ్మనవాఁటి ♦ నిన్నుకఁజావదేమున్ని శాఁటి
గీ॥ పద్యములుఁ వ్రాతు నీపదభక్తితోఁటి
తాపసులకెల్ల నీపేరుధనము పేటి
నవ్యతరభావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 64

సీ॥ సన్నుతించెద నిన్ను సద్గుణౌఘవిరాజ ♦ కరుణించుమనను కవికల్పభూజ
బలవంతుడవు నీవు భాస్కరసమతేజ ♦ రహినేలునను దశరథతనూజ
నీకీర్తిగణుతింతు నేను రాజవిరాజ ♦ పాపిని బ్రోవు వైభవబిడౌజ
కృష్ణసద్యశజతకృత తారకారాజ ♦ స్మరియింతునిన్ను రాక్షసవిరాజ
గీ॥ జేర్చునీదండఁ దుదియంఘ్రిజితసరోజ
భక్తరక్షణజేతు నీపాదపూజ
సీతరామయసుగుణాహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 65

సీ॥ కౌసల్యగర్భ ముక్తాఫలంబని పేరు ♦ జెందితి పద్యముల్ జేతునూరు
నీలమేఘముచాయ నిరసించె నీసౌరు ♦ సన్నుతించితి నిన్ను స్వామివారు
భక్తితోఁడుతను నీపాదముల్ పలుమారు ♦ పూజింతురయ్య జేజేలబారు
స్థిరహేమకశ్యపుఁ జీల్చెను నీగోరు ♦ నిర్భాగ్యుడెవ్వరైన నిన్నుదూరు
గీ॥ ప్రకటితంబుగ నన్నుఁ జేయకుము వేరు
నన్ను గాదైవమెవరు నీకన్న లేరు
నవ్యతరభావనారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ. 66

సీ॥ పదరజంబునుసోకిపాషాణమునునాతి ♦ యయ్యెజెందితివిసీవట్టిఖ్యాతి
జెప్పెజానకివార్త దప్పకనోకకోతి ♦ మెప్పుగానినుఁగోరెచుప్పనాతి
పరిపంథులకునెల్ల భయమునిచేహేతి ♦ సాధులకునుదెల్పు నీదుసీతి
యింతికతినుడవంచుయేనెరుంగకపోతి ♦ మోదమొసంగుప్రహ్లాదురీతి

గీ॥ యిలనుఁగూలఁజేసినుమించి యిందిరాప్రసూతి
తారుమారైరి నీచేత దనుజజాతి
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 67

సీ॥ కలుషాంధకారభాస్కరనిన్నువర్ణింతు ♦ భవహారనాదుపాపములద్రుంతు
కరుణాసముద్ర శ్రీకరముగనినుగాంతు ♦ తవిలిమోక్షంబివ్వతమరివంతు
సజ్జనాధార నీసాటెవ్వరనియెంతు ♦ నిఖిలచరాచరులే నీవనంతు
మందరాద్రిసుధీర యందాకసైరింతు ♦ బెట్టకునాపైన వట్టిరంతు

గీ॥ వెట్కతోడనువరమివ్వవేతుగంతు
సార్వభౌముఁడవనుచునేసంతసింతు
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 68

సీ॥ సింగిగంగాదేవి నీపాదమునఁబుట్టె ♦ నన్ను రక్షింపకయున్న వట్టె
నీచెబ్బకునునల్లినెరివాలినిచుదిట్టె ♦ భవసమాహితుఁడవై బరగితట్టె
సలుడునీకోసమై జలధికట్టగగట్టె ♦ పగతులసీవాలు భంగపెట్టె
వసుధసత్రాజిత్తువాదొక్కటినిఁబెట్టె ♦ నేటుగాగోపెమ్మ గోటగట్టె

గీ॥ ఎలమినీదానమునకీగెయీావిచెట్టె
తెలుపనీకీర్తి మహిమదిక్కులనుముట్టె
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 69

సీ॥ కరమొప్పనీపాదకమలములే ప్రొద్దు ♦ రహినిపూజింతుపరాకువద్దు
దశరథాత్మజనామతప్పులుతగదిద్దు ♦ పరగనీదల్వనినరుడు మొద్దు
కణగినీసంగడికాడెక్కు ఎల్లెద్దు ♦ తిలకింపనీదల్వఫలముగద్దు
దయమానిపూనితౌదనులపైజిద్దు ♦ కనుగొనహరినీదుకథలుముద్దు

గీ॥ గాననీపేరునకు వీరెకథలురద్దు
లోకనాయకనీభక్తి నాకుహద్దు
సవ్యేతరభావనారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 70

సీ॥ వామనావతారనీవర్ణింతునోకసారి ♦ దయతోడనన్నేలుదనుజవైరి
నీస్నేహితుండయ్యెనెగడెనుత్రిపురారి ♦ వందనమిదిగోగోవిందశౌరి
భక్తజనంబులుపలుమారునినుగోరి ♦ కడతేరలేదనిక్కముగభూరి
చెలువప్పనీచేతసిరిగాంచెజంభారి ♦ కాపాడుమయ్యపరోపకారి

గీ॥ దశరథాత్మజనీపేరుదలచెగౌరి
గట్టిగానీకుపదమునబట్టువారి
సీతరామయ్య సుగుణాహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 71

సీ॥ కరమునీచెలికానికాపురంబేగట్టు ♦ యరివర్గములనునీశరముమట్టు
తరుణియయ్యెనుపాదతాడనంబునచట్టు ♦ భావింపనీదానమీవిచెట్టు
దేవయవ్వరికిని తెలియనునీగుట్టు ♦ ఘనమైనవైకుంఠముని కిపట్టు
బీదవాడనటంచుబెట్టకుపైరట్టు ♦ భక్తుండుకదునిన్ను భాధపెట్టు

గీ॥ వాసవార్చితనిన్నెన్నువాడెభట్టు
వరములివకున్నదిట్టైదవట్టుబెట్టు
సవ్యేతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 72

సీ॥ రాజితంబౌ పాపరాయుడు నీపక్క ♦ కదమ వేల్పులకు నిక్కముగ మ్రొక్క
నీనామమధురమే నెరి వేతు నొకగృక్క ♦ గాన నేదల్వ నీకథలు దక్క
హారి నిన్ను దల్వని యధమాధముండు కుక్క ♦ నిఖిల దేవతలెల్ల నీకు లెక్క
కరిరాజు మకరిచే కడు బాధలను నొక్క ♦ గాంచి రక్షించితి ఘనత దక్క

గీ॥ భూరి నిను నమ్మి యమలోకమున నుఁజిక్క
మనుజు డెవ్వరైన నినుమర్వ తినునె నక్క
శీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 73

సీ॥ పరమపావననామ పరుడను నేగాను ♦ వేడి నీదాసుల గూడి వాను
నీల మేఘముచాయ నిరసించె నీమేను ♦ వరమిచ్చుదాక నిన్ వదలిపోను
పుండరీకదళాక్ష బ్రోవుము నీసూను ♦ డని మనంబున నన్ను ఘనతతోను
కరుణతోడను నన్ను గాంచిన దయతోను ♦ స్థిరముగా ననుఁగావు దీక్షతోను

గీ॥ చిత్తశుద్ధిగ నీపూజఁ జేసెదాను
కఠినుడనకను నాపైన కక్షమాను
సవ్యతరభావ నారాయణహృదీశ
మలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 74

సీ॥ ఘనసింహమై హేమకశ్యపుండను వానిఁ ♦ జంపినాడవు గదా చలముతోని
స్మరియింతు నీదగు స్మరణయే భూజాని ♦ తరియించె నిన్ దల్చి త్వరగదాని
కడతేరె నీకృపాకరము చేత భవాని ♦ కృతినందు నాపైన కృప నుఁబూని
తిలకింప నిను నమ్మి గొలచువాడే జ్ఞాని ♦ పరిపంథులెదిరించి పడరె హాని

గీ॥ మేటి వేల్పుండవనుచు వాల్మీకమాని
ప్రేమద మెసఁగఁగ కృతిఁజేసె పనులుమాని
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 75

సీ॥ సన్నుతించెద నిన్ను సారసదళనేత్ర ♦ మరువక నన్నేలు మాకళత్ర
దర్పకసమకార దానవకులజైత్ర ♦ వర్ణితామరవార స్వర్ణనేత్ర
సూరిజనాధార శుభకర చారిత్ర ♦ తామసగర్వలతాలపత్ర
శ్రీకంఠవినుత దివాకరసద్గోత్ర ♦ కనకాద్రిసముదృతపవనగాత్ర
గీ॥ రమ్యతర వేష దశరథ రాజపుత్ర
విబుధపండితసజ్జన వినుతపాత్ర
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ. 76

సీ॥ పటుబలశౌర్య శ్రీపాలిత సూత్రామ ♦ కంటకాంతక సువైకుంఠధామ
సంగరభీమ మాతంగపోషితసీమ ♦ అంబుజహిత సువంశాబ్ధిసోమ
పరమేశశివచాప భంజనగుణధామ ♦ సంతతానంద యనంతనామ
భువనైత్రయాధార రవికోటిసమధామ ♦ శోభనాకార జనాభిరామ
గీ॥ ప్రేమ్రఁ జేరితి నాపైనఁ జూపు ప్రేమ
వసుమతీశ్వర దుష్టరాక్షసవిరామ
సీతరామయ సుగుణహృన్నిరసివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 77

సీ॥ శ్రీసత్యభామ మనోసరసిజఖేల ♦ కర్బురమయ సత్ప్రకాశచేల
దుర్మార్గవైరి సందోహభీకరకాల ♦ భక్తసంరక్షణా సక్తసీల
గంగానదీ తరంగాంచితవాగ్జాల ♦ దీనమానవ సమూహానుకూల
దుర్వృజనోత్సంగతూలోరువాతూల ♦ దిగ్వ్యాపితాశ్చకీర్తిసుపిశాల
గీ॥ మానితాకార పూజింతు మల్లెపూల
తడవుఁ జేసిన నేనింక తాళజాల
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 78

సీ॥ కందర్పసమపురఖలదైత్యకులమార ♦ శ్రీరమాహృదయరాజీవసూర
కుండలీశయనసతోవిదతతిభార ♦ దేవదేవేశయశోవిహార
రణధీరుఁడగుపంక్తిరథునకగ్రకుమార ♦ ఖండలసమభోగకలుషహార
వరగుణాకరరిపువారవన్యకుఠార ♦ మంగళాచారహిమాద్రిధీర
గీ॥ భువనవందితపండరిపురవిహార
సారసేక్షణనన్నేలజాలమేర
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 79

సీ॥ పున్నమచందురుఁబోలుసీవదనంబు ♦ పరమాత్మనీస్తుతి భవహరంబు
మంచిగానీకృపనుంచినాపాపంబు ♦ కడదోలియుటేమంచికనికరంబు
హల్యశాపముబాపెనట్టినీపాదంబు ♦ ఘనపండరీపురికాపురంబు
దశరథాత్మజనాకుదయతోడమోక్షంబుదయసేయుటేనాకుతగుధనంబు
గీ॥ అంబికకు నీనుపేరు కర్ణామృతంబు
ఆశతోఁ జేతు నీసేవ యనుదినంబు
సవ్యేతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 80

సీ॥ నిర్మలంబుగఁబుట్టనీపాదమునగంగ ♦ పాలితామరవారపావనాంగ
శ్రీరమణీమణిచిత్తపద్మపతంగ ♦ దనుజాబ్ధిపవనసత్యప్రసంగ
కాంచనాంబరనన్నుఁగావుపక్షితురంగ ♦ భక్తమానీంద్రాదిభవవిభంగ
రమ్యచారిత్రనిరామయశ్రీరంగ ♦ రఘుకులతిలకధర్మానుషంగ
గీ॥ బ్రిస్తుతించెదనిన్ను నే భాసిలంగ
వేరుసేయగవరమివ్వ వెన్నదొంగ
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతివెంకటేశ॥ 81

సీ॥ తత్పదంబులు నేమతలనుండా ల్చెద దేవ ♦ భవములుకడఁద్రోయు వాసుదేవ
భావజాకారనీ భజన మోక్షపుత్రోవ ♦ అందివ్వసిరులు మహానుభావ
సంసార బాధలు సమయించుటకునీవ ♦ బ్రిస్తుతింపంగ బిరాన రావ
యూరతరిబ్రోవకున్నేతు నీపైదావ ♦ కరిరాజుఁజూడ నాకన్నలావ
గీ॥ పుణ్యవంతుఁడ నైతివి భువిని దేవ
పన్నగానాదు బాముల బాపలేవ
నవ్యతర భావ నారాయణాహ్వాదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 82

సీ॥ కైకవరంబున కాననంబున కేగి ♦ విపుల రాక్షసులతో వేగివేగి
వాలినిఁజంపితో వడి బాణమునడాగి ♦ భూతలంబునకునీ తాతత్యాగి
పగరసోదరుఁడునీపదభక్తికినిలోఁగిఁ ♦ జెప్పె మర్మములంక చెడక సాగి
నినునుతించని యెడ్డమనుజుఁడు కనమూగి ♦ దయనున న్నేలుముతల్పభోగి
గీ॥ ఖరుని జంపెదెనీ బాణకణిమితూగి
వసధిబంధన చేసితి నేవాగివాగి
సీతరామయహ్వాదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 83

సీ॥ తంగాన్వయాబ్ధి సుధాకర మోక్షమ్ము కరుణ చేనొసగుము కడుశుభమ్ము
భవనుతనీదు సద్భక్తి భక్తులసొమ్ము ♦ యీకృతినీకీర్తి కెంతో నెమ్ము
ఫలము కై పూజింతు తలపనీపాదమ్ము ♦ జగతీశ నాపాపమగరఁజిమ్ము
పరమాత్మనీనోటిపలుకేశృంగారమ్ములని యెన్న బడిరిగాయల జనమ్ము
గీ॥ దాశరథిబ్రోవనన్నిటుత్వరగరమ్ము
బ్రిస్తుతించిన నీనామ భవహరమ్ము
నవ్యతర భావనారాయణా హ్వాదీశ-
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 84

సీ॥ భూమిజానవరనాతోఁ బూనకుఁయిటుకక్షుహల్యశాపవిమోచనాయుదీక్ష
యినశశినయన పావనకరిసంరక్ష ♦ దివిజారిహరణ కౌంతేయపక్ష
తలప సీపై పద్యములుఁ జేసెదనులక్ష ♦ సాగరశయనవిశాలవక్ష
భక్తాళినుతిసత్ప్రభావ పక్షిముముక్ష ♦ నన్నేలుమిక కరుణాకటాక్ష
గీ॥ సుందరాకార నాపైనఁజూపవేక్ష
సారదిసిన్నన్నతెరమానశూరదక్ష
సీతరామయ్య సుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతి వెంకటేశ॥ 85

సి॥ మన్నించుసత్వంమానితెసుపిచార ♦ సేవనేజేతువామ్నావతార
సూనృతకవిబుధసూరిజనాధార ♦ రాజీవనయనకూర్మావతార
బలినిపాతాళానబంధించితివిశూర ♦ దేవాదిదేవకృష్ణావతాగ
వుగ్రహితాసర్వవిగ్రహాసువికార ♦ ధర్మమార్గైకబుద్ధావతార
గీ॥ క్రమతెర భావశ్రీశకల్క్యవతార
కేవలానందహృదయరామావతార
నవ్యతెర భావనారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ. 86

సీ॥ చిత్తజరూప నేఁజేరితినీప్రాఁపు♦ నెరికన్నులకుఁజూఁపుసీదురూపు
పరమేశ నేఁజేయుపాపములనుఁ బాపు♦ శ్రీపతినుతియింతు రేపుమాపు
కొంకకనీబల్మికొండలైనను లేపు ♦ నిఖిలపగతులఁజంపెనీదుతూపు
పరగనాతలమీదపాదముల్ తగమోపు♦ కోర్కెదీరఁగమోతుకొంతసేపు
గీ॥ బట్టుకవితోడమెందుకు యిట్టిరాపు
పంతమూనక మోక్షమిప్పట్టుఁజూపు
సీతరామయసుగుణహృస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 87

సీ॥ యహి రాజతల్పునన్నాదరించుమటంచుఁ బ్రస్తుతించితిని మొరాలకించు
పాలలోచనసఖాథవభంధములుద్ర్యంచు ♦ కంధిగంభీరనన్నారవించు
అరయనీకొమ్ము మోహాంబుధిలో ముంచు ♦ శ్రీపురుషజాతికిన్నేవుమించు
ఆకొన్నభక్తులనరలేక పాలించు ♦ నీకీర్తి దిక్కుల నెరిచరించు
గీ॥ మెచ్చిరమియింప రుక్మిణీయిచ్ఛగించు
కాళిచుతియిం చెసి వేరు మేలటంచు
నవ్యతరభావనారాయణా హ్యృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 88

సీ॥ సత్యంబుగానీకు సాగరంబేయిల్లు ♦ మూఁడులోకములనీమూర్తదవెల్లు
భావింపరుక్మిణీపన్నీరు పైఁజల్లు ♦ రిపులకునీ హేతి రేగుముల్లు
నీనుప్రసంగంబు మోదమైరంజిల్లు ♦ దనుజాళిసిన్నసితల్లడిల్లు
నీకతల్ వినసట్టినిచుని ల్లేకొల్లుఁ ♦ జడదన్ని టివిముఁనుబండిగల్లు
గీ॥ పాపఖుమ్మఁడు తెల్యకబహుగిరొల్లు
నీతికైద్యంచితివి నాఁడుశివునియిల్లు
సీతరామయ్య సుగుణహ్యృస్థిరసివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 89

సీ॥ యింద్రునకునురాజ్యమిచ్చికొంటివికీర్తి ♦ స్మరించుని న్న పుడుసాంబమూర్తి
అతివనుఁజంపినావనినీకుయపకీర్తి ♦ రహివహించితివీవు రామమూర్తి
నీపైనశతకంబు నేనుఁజేసెద పూర్తి నయ మొప్పదీర్చుము నాదుయార్తి
రిక్తుడంచనబోకుభక్తాళివశవర్తి ♦ జలజాతరిపుహార చక్రవర్తి
గీ॥ జన్మసాఫల్యముగఁజేయుసరివార్తి
మరువఁజాలనునిన్ను నేమదనమూర్తి
నవ్యతరభావ నారాయణహ్యృదీశ
మలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 90

సీ॥ కడతేరెదనునమ్మికణగివిభీషణ ♦ పతియుంచితివి నీదుపాదస్మరణ
నీసతిఁ జెరఁగొనినీ ల్గెసారావణ ♦ యమలవేదాంత విద్యప్రవీణ
కరి నేలితివి నాఁడుశరణాగతత్రాణ ♦ బీదలపైఁ జూపు నీదుకరుణ
నీమాయఁదెలియకు కామారికిని♦భ్రూణలోకమేధికానేకభాణ

గీ॥ మించెనీరూపుసూతనపంచబాణ
యసురులనునీవుజంపితౌరౌరబాణ
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతి వెంకటేశ॥ 91

సీ॥ తిలకింపఎవరికి తెలియదునీజాడ♦ ఖండించితివి నాదుకర్మపీడ
నింగినీదాకును నేర్పుతో నీ ఘోడ♦పరమేశ నినుఁదప్పపరుల వేఁడ
నీకథల్ ల్గానివి నేకన్నులనుఁజూఁడ♦నీకీర్తనలుఁదప్ప నేవిఁజూఁడ
నీకుమాయం డెంతలోకంబులకుపోఁడ♦ నాదుచిత్తాబ్జంబు నీదు మేఁడ

గీ॥ వరములిచ్చియునన్నేలువన్నెకాఁడ
యిమ్మగాతండ్రివనిబిన్నునమ్మినాఁడ
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 92

సీ॥ లోకంబులను దాచెనీకన్యగర్భంబు♦ననుఁగాంచుయీడేరునాతపంబు
జలజాక్షునిపూజసల్పుచునునిశంబు ♦ నయముగాఁబాపవే నాభయంబు
దరిఁజేరినానునిర్ధనుడనికోపంబుఁ ♦ బడక నాకివ్వుముకడుశుభంబు
వటపత్రశయనసీవాక్కులేయమృతంబు కరమునుంచితివిచక్రాయుధంబు

గీ॥ గట్టిగాఁబ్రోవునగనికనికరంబు
నమ్మకమునిన్నుఁ జడరెదానవకులంబు
శీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థితనివేశ
విమలగుణకోశతిరుపతివెంకటేశ॥ 93

సీ॥ పరమాత్ముఁడనుచునిర్ బ్రస్తుతించితి నేడుకరుణించ వేగనీకనులఁ జూఁడు
క్షితిపురారాతిసేకిత్తైన చెలికాఁడు ♦ నిర్జరాధిపుఁడుచునీకుతోఁడు
నీసుందరమునకు నెమక నెవ్వండీఁడు ♦ రాఘవనినుఁదల్వరామకీఁడు
దేవశివధర్మముఁద్రుంచితివలనాఁడు ♦ భీకరాటవియయ్యెనీకుపీఁడు

గీ॥ తప్పకనుగొల్తు నీను పాదములజోఁడు
వసుధనీమిత్రునకుగీముఁ వల్లకాఁడు
నవ్యతరభావ నారాయణాహృదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 94

సీ॥ సీతకైఁగూర్చితౌ క్షితినివానరదండు ♦ కృపలేకసీ బాఁకురిపులచెండు
సిరిఁజెందెఁజూడఁనీ చేకపినాథుండు ♦ రహినీలైనినుఁ దాకిరావణుండు
నినునుతించనియెడ్డమనుజుండుగనతుండు సాధిగాగొల్చుమరుత్సుతుండు
చెలువప్పఁజచ్చెనిచేతకబంధుండు ♦ ప్రభవించెనీవల్లపద్మజుండు

గీ॥ కణగిమూర్ఖుండునిన్నెన్నగానకుండు
మానుగాపాపపిండునిపైనఁబండు
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 95

సీ॥ వాసవార్చిత చిద్విలాసనిసత్వంబు ♦ వర్ణించుటకును నెవ్వరివశంబు
పాపరక్కసులకు భయమునీకోపంబు ♦ కవులపైఁజూపునీకనికరంబు
హితవగుతేనియ కనయనీవాక్యంబు ♦ సద్భక్తులకునీవుసమ్మతంబు
తులలేనివిభవంబుగలవాఁడవనిశంబు ♦ కందర్పునకుఁబోలుసుందరంబు

గీ॥ ఖలులసమయించె నీదుచక్రాయుధంబు
నెమ్మిగనఁజాల రెవరునునీనిజంబు
నవ్యతర భావనారాయణా హృదీశ-
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 96

సీ॥ వర్ణింతు నిన్నునే వారాసిగాంభీర్య ♦ శ్రీకరశుభగాత్ర సింహశౌర్య
పఠియించె నీనామ పఠననిత్యంబార్య ♦ కఠినశాత్రవజిత కదనధుర్య
పలుమారుఁ జేతు నేభక్తితోఁడ సపర్య ♦ రక్షించుమో జగద్రక్షుదార్య
పగరెరుంగరు నీదుపటుశరంబులచర్య ♦ నిఖిలసంపదలిచ్చు నీదుభార్య

గీ॥ వివిధపండితసత్కవివినుతసూర్య
మానవాధిపవినుత రామానుజార్య
సీతరామయహృదయ సుస్థిరనివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 97

సీ॥ ఏడుకొండలపైన ఎక్కియుఁగూర్చున్న సుఖమునుకొంటివా సుప్రసన్న
అనువందనాస్తోత్రమాలకించకయున్న ♦ సరవిమీరగ నీయశంబు సున్న
పరమార్థులెవ్వరు పరికింపనీకన్న ♦ ఎవ్వరు నుతియింతు రింతకన్న
పలుమారు నీనామ పఠనఁజేయకయున్న ♦ ఎమగాధ చే నరు డేడ్చునన్న

గీ॥ రామయననట్టి వారల గీమునున్న
ఎలమి నినునమ్మి పరమందె యెన్నగున్న
నవ్యతిర భావనారాయణా హృదీశ—
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 98

సీ॥ కాననసంచయ ఖల దైత్యకులమార ♦ శ్రీలక్ష్మిహృదయ రాజీవసూర
కుండలీశయన సత్కోవిదతతిభార ♦ దేవదేవేశ యశోవిహార
రణధీరుడగు పంక్తిరథున కగ్రకుమార ♦ ఖండలసనుభోగ కలుషహార
వరగుణాకర శత్రువావన్యకుఠార ♦ మంగళాచారహిమాద్రిధీర

గీ॥ సన్మునివంద్య వేంకటాచలవిహార
సారసేక్షణ నన్నేలజాలమేర
సీతరామయ్య సుగుణహృత్స్థిర నివేశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 99

సీ॥ సర్వేశ సతతంబు పర్వతంబే యిల్లు ♦ మూడు లోకముల నీ ముద్ర జెల్లు
భావింప యలివేలు పన్నీరు పైజల్లు ♦ పగరకు నీ బాకు బలుసు ముల్లు
నీదు ప్రసంగంబు మోద మైరంజిల్లు ♦ దనుజాళి నీవన్న తల్లడిల్లు
నీ కథల్ వినవట్టి నీచుని ల్లేకొల్లు ♦ వింతగా నీపనుల్ సంతసిల్లు

గీ॥ పాపకర్ముండు తెల్యక బహుగరొల్లు
సీత కైదృంచితివి నాడు శివుని యిల్లు
నవ్యతర భావ నారాయణాహ్వాదీశ
విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 100

సీ॥ కొమరొర్ప కుంకులకుంట నివాసుండ ♦ వర్ణిత రాఢ్భట్టు వంశజుండ
పరికింపగను రాళ్ళబండి సద్గోత్రుండ ♦ వర యనప్పల రాజు గూత్మజుండ
రహిఁ పూసపాటి శ్రీరంగ రాట్ శిష్యుండ ♦ రామ సత్కవి యను నామకుండ
రంగరాట్ కోటమ రాజులకనుజుండ ♦ పరమ భక్తుల గొల్చు పావనుండ

గీ॥ వెంకటేశుండ నిను మది వేడి పూలదండగా గూర్చి పద్యముల్ దప్పకుండ
సలలితంబుగ వ్రాతు నీ గళమునిండ విమలగుణకోశ తిరుపతి వెంకటేశ॥ 101

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

సంపూర్ణము

శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర వృత్తశతకము

ఉ॥ శ్రీయుతు ద్వారరక్షకుఁడు సింధు గఁభీరుఁడు పావనుండు య
న్యాయవిదూరుడుఁ సుజన ధ్యానపరుండు హిరణ్య గర్భుడుఁ
వాయు సఖాసఖుండు ఖలవర్జితుఁడౌ అలవెంకటేశ్వరుం
డాయిగ తాతవంశభవుఁ డర్థి సురాగముఁడైన సత్యనా
రాయణగారికిఁ విభవ రాజినొసంగు సదా ముదంబునన్॥ ౧

శా॥ శ్రీరాధా హృదయాబ్జ బంభరుఁడు సు క్షేమాంతరంగుండు స
గ్గోరాజాది నుతుండు సద్గుణుఁడు సద్గోత్రుండు ధీరుండు సు
శ్రీరాజిల్లెడు వెంకటేశ్వరుఁడు శ్రీ క్షేమాఢ్యుడౌ తాత సీ
తారామయ్యను యిష్టభోగముల నత్యానందునిఁ జేయుతన్॥ ౨

ఉ॥ శ్రీరమణీమణీ హృదయ సేముషిపద్మ ప్రభాకరామరా
చారణ సిద్ధసాధ్య సురసన్నుతదేవ యశఃప్రభావ శృం
గార వచోప్రసంగ దశకంఠ విలుంఠన నీలనీరదా
కార బుధావనా వరదఁగావుము తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౩

చ॥ నిరుపమ నీలగాత్ర ధర నీరజనేత్ర బుధాళి బాధ దు
ష్కరవనహీతిహోత్ర సుర సజ్జనమిత్ర సురారిజైత్ర భా
సురతర భర్మనేత్ర మధుసూదన పావ లతాలవిత్ర శ్రీ
తిరుపతివెంకటేశ కవిధీజనపాలన శ్రీ సురేశ్వరా॥ ౪

చ॥ గరుడతురంగ చంద్రధర కార్ముక భంగ తమఃపతంగ సా
గరజ హృదాబ్జభృంగ నవకంధర నీలశుభాంగ సంతతా
వరబుధసంగ సంగరనివారిత శత్రుశుభప్రసంగ శ్రీ
తిరుపతివెంకటేశ్వర సుధీవరపాలన శ్రీ సురేశ్వరా॥ ౫

చ॥ పరమకృపాలవాల యరిభంజన సద్బుధ భావలోల భా
సుర శివవంద్యశీల దయఁజూడుము నన్ను యశోవిశాల సం
గర రిపుకాల నీదు పదకంజములన్ నుతియింతు చాలగా
వరసను వెంకటాచలనివాస రమాధవ వెంకటేశ్వరా॥ ౬

చ॥ మారసమానమూర్తి రిపుమారణ దాస దయానువర్తి నీ
పేరును కృష్ణమూర్తి మునుపే వినియుంటిని నీదుకీర్తి నా
నేరములెన్నఁబోక కరుణించియు దీర్చుము నామయార్తి స
త్సూరిజనావనా వరద తోయజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౭

చ॥ ఖలజనజీవపాశ శివ కార్ముకభంజన ధీనివేశ భూ
వలయ సగర్వకోశ శుభవైభవధామ నిధిప్రకాశ నే
తలనుధరింతు సంతసము తత్పదయుగ్మము లోసురేశనా
కలుషములెల్ల బోనణచిఁ గావుము తిర్పతివెంకటేశ్వరా॥ ౮

ఉ॥ భూరిమయప్రచేల కడుపుణ్యచరిత్ర బుధానుకూల భూ
దారగుణాలవాల ననుధన్యునిఁజేయవదేల లక్ష్మి హృ
త్సారసపూషవైరి వనదగ్ధ దవానలజాల సంతతో
దారమునీంద్ర పాలవనదాకృతి భూవర వెంకటేశ్వరా॥ ౯

ఉ॥ పాపముఁజేసినాఁడ నను పాలనఁజేయుము వన్నెకాఁడ నీ
దాపుకుఁజేరినాఁడను కృతార్థునిఁజేయవు యేమిగాఁడ నా
లోపములెన్న వేఁడ మదిలోపలఁబెట్టకు యిట్టికేఁడ ని
ర్లేప నిరామయా శుభకరీవరదాయక వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦

చ॥ కలుష విదూరవైరి జనగర్వితదార మహోపకార భూ
లలన మనోజ్ఞసూర సుబలాంతక నిర్మలకార మాధవా

జలజభవామరాది నుతచంద్రని భాశ్యకశైలమందిరా
హలధరభ్రాతనీల పురయబ్జ హితాన్వయ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧

ఉ॥ కోపముసేయవద్దు బుధకోవిదులన్ కడునేలుముద్దు నీ
దాపుకుఁజేర్చినన్ను శుభదాయకుఁజేయుటేనీదుపద్దు చి
ద్రూపుడవంచు తాపసులు దృక్కులఁగాంచి నుతింపుచుందురో
పాపవిదూర నన్నుఁగని పాలనజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౨

ఉ॥ నీదయనేలుమంటి హరి నిర్మలచిత్తుఁడవంటి యన్నదే
వాదముసేయనంటి చెడువైరులఁబట్టియుద్ధృంచుమంటి దా
మోదర మ్రొక్కుచుంటి సురభూరహమీఁగెని యీవికంటి కా
కోదరతల్ప శ్రీరమణ గోకులవర్ధన వెంకటేశ్వరా॥ ౧3

చ॥ కుముద హితాబ్ధిజాత నవకోమలవర్ణ శరీరసీత నీ
రమణియు లోకమాత సురరాజుగనుంగొన సికుభ్రాత స
ద్విమలగుణుండు ప్రోష్ఠ కపిపీరుఁడుఁ జూఁడగసికుమూతయో
యమల సువర్ణచేల కృతినందియునేలుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౪

ఉ॥ వారధి కన్యాకాహృదయ వర్తిపయోదసమానమూర్తి చ
క్రారి నిభప్రకీర్తి యహిరాజ శయాననుతించి పూర్తిసం
స్కారముగాను వృత్తశతకంబును మంచిగచక్రవర్తి ని
పేరరచించినాఁడ కవిబృంద యుతంబుగ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౫

ఉ॥ సూరిహృదాంతగేహ మధుసూదన వర్ణితనీలదేహ కా
మారిసమానవ్యూహ రిపుమారకదంబక యుద్ధకోహ బ్రం
హ్మారమణానుతాంఘ్రి సురమేరుసమధృతదుగ్ధవార్ధి సం
చారసుధీర సూరకులచంద్రయశస్ఫుర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౬

ఉ॥ దేవ మహానుభావ వసుదేవ సుపుత్ర పతత్రిదాన సర్గ
స్గాప్రము సుప్రభావ దశకంఠవిలుంఠన నీదుసేవ స
త్పావనపాటకుల్ భవవిదారులఁజేయను మంచినావ సు
గ్రీవునిరీతి నేలునను కేశవమాధవ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౭

ఉ॥ సూరిజనాభిరామ మధుసూదన పాపవిరామ యద్రియా
గార బుధావనా విహగకాండ శివస్తుతనామ లక్ష్మిహృ
త్సారసధామ నీమ వరదా శుభదాయక మంగళాంగ సం
హార నిశాచరాది వనదాకృతి బ్రోవర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౮

చ॥ ఖండన రుద్రచాప ద్విజకాండ మహాబలసింహకోప మా
ర్తాండ కులప్రదీప మురదానవహార నిరస్తపాప స
త్కుండల రాజతల్ప నవకోమల శ్యామలరూప సద్యశో
మండన నన్ను నేలుము రమాపతి వందిత వెంకటేశ్వరా॥ ౧౯

ఉ॥ శారద నారదా బ్రశర శంకర హారపటీర గోపతీ
వారణతారహార పవివక్షతసింహ యశస్సమాన శృం
గార వచోప్రసంగ విహగాధిపవాహ మురాసురాంతకా
చారణ సిద్ధయక్ష సురసన్నుత నేలుము వెంకటేశ్వరా॥ ౨౦

ఉ॥ శ్రీపరమేశ యింద్రముఖసేవిత పాద సహస్రప్రకాశ స
ద్భూప రమాహృదీశ పటుదోర్బల రాక్షసనాశ సత్కలా
లాపసునీల కేశ సుగుణాకర శ్రీకర శైలమందిరా
దీపిత రత్నభూషణ సుధీవరఁగావర వెంకటేశ్వరా॥ ౨౧

ఉ॥ వేదములందు స్వర్ణమయవేదికలందు మహాద్భుతంబుగా
సామలయందు సద్భవనజాలములందు యనాథలందు రా

గానులయందు నిందనక కౌముదిరీతి ప్రకాశమానమై
సూదినిమోపుసందు యడజూచిన నీవెక వెంకటేశ్వరా॥ ౨౨

ఉ॥ మాయకళేబరంబు యిది మట్టిఘటంబని తెల్యలేక తా
వేయినుపాయముల్ వెదకి వీలగునంతకు మందిసొమ్ము ని
హాయిమటంచు నెంచక నహీనగుణంబులచే గ్రహించినర్
న్గోయడె ముందు సూర్యజుఁడు కోపముచేతను వెంకటేశ్వరా॥ ౨౩

ఉ॥ గానధురీణ రుద్రియిలుఖండన సజ్జన దీనసంతతా
ధ్యానపరాయణాఖ్య వనదాకృతి భూవర దేవదేవ సు
జ్ఞాన నిధాన సద్భువనజాండ మహోదర బ్రోవవేమి స
ద్దీనదయానిధే తిరుపతీస్థలవాసను వెంకటేశ్వరా॥ ౨౪

ఉ॥ కాయము నిత్యమంచు కనుఁగానక తాను చరించి దుష్కృతో
పాయముచేతనే యితర భాగ్యముల్ హరియించి మంచిగా
తోయజనేత్రలన్గలసి తుంటుడు కొప్పుఁగఁ గూఁడినంతనేఁ
ద్రోయకయుండునే యముఁ డధోగతిలోపల వెంకటేశ్వరా॥ ౨౫

చ॥ సరగున మీనరూపమున సాగరమందునఁజొచ్చి సోమకా
సురునివధించి వేదములు సూక్ష్మగ వేధకునిచ్చి సద్యశో
భరణుఁడవైన చక్రధర భాస్కరగోత్ర రమాకళత్ర గా
వర నను దాసదాసుఁడను పంకజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౨౬

ఉ॥ నీపదసేవ జీవనము నేరక మూర్ఖులు దుర్మదాంధులై
కాపురమందు మిక్కిలిఁగ కాంతవహించి యధర్మవృత్తిచే
పాపము లెన్నొఁజేసి యమబాధలచేత కృశింతుమంచు కా
సేపునునైన నిన్మదిని చింతనసేయరు వెంకటేశ్వరా॥ ౨౭

చ॥ యదుకులకీర్తిసాంద్రమ దయాకర శ్రీహరి సద్గుణేంద్ర నీ
రద సమకాయ భూవర సురావన ధీవర కావు వేగ సం
పదలనొసంగి సంతసముఁ బ్రస్తుతిఁజేసెడివాఁడనంచు స
మ్ముదమున వెంకటాచలప్రభూధర వాస్తవ వెంకటేశ్వరా॥ ౨౮

ఉ॥ రోసములేనిబంటు యిసిరో బుధులెన్నని పండితార్థముల్
బాసలు లేని మాతియు సమీరుఁడు వీచనిరోజు ముంచిఁగా
వాసన లేనిపువ్వు యరివర్గముకీఁగెటి రేని రాజ్యముల్
కాసుకునైన నివ్వి కొరగావు రమాపతి వెంకటేశ్వరా॥ ౨౯

ఉ॥ నచ్చియుపోవు రెండు నెరివచ్చియు పోకను రెండునుండు వే
హెచ్చుగ నేగియున్ మరల యిచ్చుటికిన్ నొగిరావు రెండు హా
తుచ్చుఁడు వీటిఁగానకను దోషపువృత్తుల నాచరించు మేల్
సచ్చరితుండుగాంచి మనసారనటించును వెంకటేశ్వరా॥ 3౦

చ॥ ప్రియమును లేని భోజనము ప్రేమనటించని కాంతసౌఖ్యమున్
నయమునుగాని యౌషధము నాట్యము సేయని వేశ్య గానమున్
దయగననట్టి తల్లియు యథార్థముఁబల్కని వాని జన్మమున్
క్రియఁగని వ్రాయనట్టికవి కీర్తివహింపవు వెంకటేశ్వరా॥ 3౧

ఉ॥ తోయము లేని నూతులును దోషముఁబాఁపని వేల్పు స్తోత్యమా
దాయము లేని వర్తకము ధర్మప్రవర్తన లేని గ్రామముల్
న్యాయమటంచు నెంచి నృపనాథుఁడుఁ జేయనిసేతు సద్బుధుల్
హేయమటండ్రు నివ్వినిరి హేతువలందగు వెంకటేశ్వరా॥ 3౨

చ॥ చిలువలరేని తల్పసువిసేష దయామయ దీనకల్ప నా
తలను ధరించి నిక్కముగ తత్పదయుగ్మ సరోజముల్ సదాఁ

గోలచెద నీదయారసము గోటనుజిల్కి కృతార్థుఁ జేయవే
బలరిపుపుత్రమిత్ర యరిభంజన సత్వర వెంకటేశ్వరా॥ 33

ఉ॥ పొట్టిస్వరూపమెత్తి బలి పొంకముడంచి త్వదీయపాద సం
ఘట్టనచే రసాతలమె కాపురముండగ జేసి నాకముఁ
గట్టులవైరికిచ్చి మునుఁ గావఁగలేద రమామనోహరా
బట్టును సత్కవీంద్రుఁడను పాలనఁజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ 3౪

ఉ॥ ఎంతగ వేడినప్పటికి యించుకనైనను శ్రద్ధలేదు సు
స్వాంతభవామరాదినుత పావననామ యశోలలామ నా
వంతయుదీర్చి బ్రోవఁదగు వారిజలోచన వోదయానిధే
రంతులుయేల మున్ను యిభరాజును నేలవె వెంకటేశ్వరా॥ 3౫

ఉ॥ కాసులులేని జన్మమును గానరసంబులులేని కంఠముఁ
గ్రాసములేనికొల్వు కొరగాని ప్రసంగముఁజూడ సంతతా
భ్యాసములేని విద్య కడుఁభక్తి నటించుచు నిత్యమంచి వి
శ్వాసములేని భార్య నిరసస్థితి గన్గొన వెంకటేశ్వరా॥ 3౬

ఉ॥ దాసులులేని నాలయము దానములేని కరంబు మిక్కిలా
యాసముఁగల్గు భుక్తి కరుణారసముంచని వేల్పు మంచిగా
వేసములేని వేశ్య ప్రియవిందునుఁజేయని బంధుభావముఁ
యీసునులేని కయ్యమును మెన్నికకెక్కవు వెంకటేశ్వరా॥ 3౭

ఉ॥ సంతునులేని గేము మనసార భజింపని నీదుభక్తి భూ
కాంతుఁడులేని రాజ్యమును గణ్యతకెక్కని యీవి సు
స్వాంతుఁడుఁగాని జన్మమును సాహితిలేని కవిత్వధార బల్
శాంతములేని మానిభలసారముఁగావివి వెంకటేశ్వరా॥ 3౮

ఉ॥ దాతలులేనియూరు నృపదర్పముఁ సేయని దేశతీరు బల్
నీతిని లేని కోరు తరుణీమణి మెచ్చని భర్త సౌరు భూ
జాతము లేకఁ గోరుసిరి చంద్రుఁడు లేని నిసీధి వ్యర్థమే
ధాతకుమారవంద్య గిరిధామ రమావర వెంకటేశ్వరా॥ ౩౯

చ॥ ముదిమినిగోరు పెండిలియు మూర్ఖుఁడుఁ జేయు తపంబు రోషధా
న్నదుఁడును లేనిరాత్రి వ్యవసాయముఁ జేయని కర్షకుండు స
మ్మదముగభక్తియుక్తముగ మోహముఁజూఁపని భార్యముందు నా
పదలు ఘటించు సత్యమునిఁ బల్కుదు రార్యులు వెంకటేశ్వరా॥ ౪౦

ఉ॥ తల్లియుమాయ తండ్రియును దారసుతాదులుమాయ బంధువుల్
యల్లరుమాయ దేహమును యవ్వనమంతయుమాయ ద్రవ్యముల్
యిల్లును మాయటంచనక యెన్నికసేయరు మూర్ఖచిత్తులుల్
పుల్లసరోజనేత్ర యదుపుంగవ తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౪౧

ఉ॥ గొల్ల కులాంగనామణుల కోర్కెలెల్లను దీర్చి రుక్మిణీ
వల్లభ భక్తవత్సల కృపామతివంచును కీర్తిగాంచి రాఁ
జెల్లదె నన్ను బ్రోచుటకు సేవితపాద మునీంద్ర వారమో
నల్లని వేల్పుభూవర గుణాకర బాయక వెంకటేశ్వరా॥ ౪౨

ఉ॥ రార దయానిధే హరి నిరామయ కేశవ వాసుదేవ సం
సారభవాబ్ధిలోఁబడి సార్వనుభవంబున తేలలేక ని
స్సారముఁజెంది భీతిలి నిజంబుగ యింతగ వేఁడుచుంటి నో
భూరిమయప్రచేల నను పోషణఁ జేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౪౩

ఉ॥ తోకల మూకలన్ గలసి తోయముపై నను రోద్ధునిల్పి బల్
కేకలు బెట్టుచున్ రిపులఁ గీటణగించియు వేగ మైథిలిన్

చేకొని నీ వయోధ్యకును జేరినవాఁడవు వీవెగావ శు
శ్లోక బుధావనా పగరసోదరు నేలిన వెంకటేశ్వరా॥ ౪౪

ఉ॥ సిగ్గునులేనివారు ధరణీవర సత్కవిలేనిచీరు యా
చారములేని యోగిరము సాగరమున్కునమందు రత్నముల్
నేరములేని దంపతి తృణీకృతుకున్ దగ జేయుమేలు ని
స్సారము సారమాన హరిసాంద్ర యశోనిధి వెంకటేశ్వరా॥ ౪౫

ఉ॥ ప్రేమములేని భోజనము పెంపువహింపనివిద్య మంచిగా
నోమని సువ్రతంబు తిరుశోదయమందున నిద్రజూడ దు
స్సానుసమా తపోమహిమ స్వార్థకమేమి వృథాగణింప సూ
త్రాము సహోదరాఖిల విదారిబుధావన వెంకటేశ్వరా॥ ౪౬

ఉ॥ నీతియులేనివాని చెడునీచునితోడను స్నేహమూని దు
ర్జాతులఁగల్గునట్టి నగరానికిఁజేర్చిన హానియంచు చే
జేతల దెచ్చుకుంటినని జెందడె దుఃఖము నిందమూర్ఖుడున్
ధాతకుమారవంద్య చరితాగిరినాలయ వెంకటేశ్వరా॥ ౪౭

చ॥ లవణములేనిచారుయును లంచవిధంబగు విత్తమంత భూ
ధవులకు జారచోరులకు దండగ వృత్తులకెల్లమూరు కేశవ
యనినట్టి మూర్ఖజనజాలము దున్నలబారు వ్యర్థమా
శివనుతనామ హేమమయ చేల సుధీవర వెంకటేశ్వరా॥ ౪౮

ఉ॥ ఆపగవచ్చు వ్యాఘ్రముల నంటగవచ్చు దవానకీలలన్
లేపగవచ్చు యద్రులను లెక్కనుసేయగవచ్చు రిక్కలన్
కాపురవార్ధినీదుటను కష్టము యింతని జెప్పరాదు వో
తాపసవంద్య నన్ను బ్రోపు శుభధాకృతి వెంకటేశ్వరా॥ ౪౯

ఉ॥ గోపసమాన సద్విభవ గోకులపాల హరే ముకుంద స
ర్వాపక పాపదూర గిరిరాజకుమారినుతాంఘ్రియుగ్మ ని
ర్లేప నిరామయా రవికులేశ్వర చక్రధరాసురావనా
దాపునుఁ జేరినాఁడ ననుఁ ధన్యునిఁ జేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦

ఉ॥ పాండునృపాలనందనుల భాగమునివ్వక వ్యష్టిఁ బూని వే
దండపురాధినాయకుఁడు ధాత్రిసమగ్రము నాక్రమింప నీ
యండను జేరినంతటనె యద్భుతమైన దయార్ద్రదృష్టి యా
ఖండలసూతి నేలి పరికర్ములఁ గూల్చవె వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧

చ॥ హరి బలశాలివయ్యు పొదయందున గూర్చొని యున్న దమ్ములున్
యిరువురుఁ బోరుచుండగను యించుకయైనను ధర్మమూనకన్
హరిసుతుపక్షమై కరమునందున వాడిశరంబుఁ బూని యా
హరిగణరాజునుగ్గమునుమ హా యదిధర్మమె వెంకటేశ్వరా॥ ౧౨

చ॥ పగరసమూహ కానన దవానల భూరినయప్రచేల శ్రీ
ఖగకులనాథగామి హరిగానప్రవీణ ప్రభాకరాన్వయా
అగణిత సత్యభామ శరణాగతరక్ష వికుంఠమందిరా
నగసమధైర్య బ్రోవు సుగుణైక ధురంధర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౩

చ॥ కుతుకముమీర సూనములుఁ గూర్చినరీతిగ వృత్తజాతియా
శతకము నే రచించి మనుజన్మ నివృత్తినిఁ జేసెదంచు నే
హితవుగ నీదుకంఠమున నేను సమర్పణఁ జేసినాఁడ స
మ్మతిఁబడి నన్నుఁ బ్రోవదగు భానుకులేశ్వర వెంకటేశ్వరా॥ ౧౪

ఉ॥ వంటికి బల్పుకీడు గుణవంతుఁడు దుర్జనుఁ జేరనీడు వా
ల్గంటికి రంకుకీడు వడిగాడ్పుకు యగ్నియుకీడుఁ జూడగా

పంటకు వానకీడు శల భంబు కదంబము పైరుకీడు నీ
కంటను వేల్పు లేఁడు ననుఁగావుము తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౧౧

ఉ॥ అందని మ్రానిపండ్లు తనయాకటి కందని చేనిపంట మే
లొందని యూరనుంట మనసొగ్గని చేతిపడంతి వంట రా
కేసుడు లేని రాత్రి యివి యెన్నిక కెక్కవు వ్యర్థమందురో
సుందరగాత్ర సద్విబుధ సూరిజనావన వెంకటేశ్వరా॥ ౧౭

ఉ॥ దాసుల దాసినంచు ననుఁ ధన్యునిఁ జేయను నీవెటంచు నే
ప్రాసితి నీమహత్త్వ సురవైభవ దిక్కుల నీదుకీర్తి స
ద్భాసుర మై ప్రకాశమగు భానుకులేశ్వర వెంకటాద్రి స
ద్వాసవిలాస శ్రీశ కరుణాంసమాధవ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౮

ఉ॥ ఎవ్వని వేడుకొందు మరియెవ్వని దూరుదు యేమనందు నే
నెవ్వరిచెంతఁ జేరుదును యేదెసకేగి విచారమొందెద
నెవ్వరు భూతజాలముల యేలెటివాడవు నీవెగాక వో
పువ్విలుకానితండ్రి నను పోషణసేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౧౯

ఉ॥ కావుమటంచు నీదుపద కంజములన్ సిరసావహించి స
ద్దేవ మహానుభావ నిను దేహివిదేహుడవంచు వేడితిన్
చేవదలిర్ప మోక్షమును జెందగఁ జేయుము వో దయానిధే
భావభవస్వరూప భవబంధవిమోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౧౯

చ॥ నుడుకుతనంబుచేత నిది ద్రోహమటంచని తెల్సికోక నే
కడువడిఁగాను కల్లలను గంపెడుఁగూసియు పొట్టకూటికై
పడితి ననేకపాట్లు యని భావమునందుననుంచకయ్యయో
పుడమికుమారికారమణ బ్రోవుము నన్గని వెంకటేశ్వరా॥ ౨౦

ఉ॥ తల్లివిదండ్రి సద్గురువు దాతవు దైవము నీవెయంచు నా
యుల్లమునందు నీదుపద యుగ్మములన్ నెరినిల్పి పూజనే
కొల్లగఁ జేసినాడను వికుంఠపురీవర గావవేమిరా
పుల్లసరోజనేత్ర యదుపుంగవ తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౬౧

చ॥ బలి శిరమందు పాదమిడి పంతముతోడ రసాతలంబు నే
వెలువగఁజేసి యింద్రునకు నేలుమటంచును స్వర్గమిచ్చి వే
ల్పుల యతిబాధలన్నడచి పూర్ణముగాను సుకీర్తి గాంచితౌ
జలజదళాయతాక్ష వనజాసనవందిత వెంకటేశ్వరా॥ ౬౨

ఉ॥ పన్నగశేషతల్ప శశిభాస్కరనేత్ర బుధాళికల్ప యా
పన్నశరణ్య దీనజన బాంధవ శ్రీకర రాజసేఖరా
సన్నుతపాత్ర సచ్చరిత సాగరకన్య హృదాబ్జఖేల నీ
కన్న మహాత్ము రెవ్వరిలఁ గావుము నార్తిని వెంకటేశ్వరా॥ ౬౩

చ॥ ఋతుసమయంబునందు ననురాగిగ మోహ మతిక్రమించియున్
సతిపతు లిర్వురున్గలసి సఖ్యతతోఁడ రమింపనుక్రమున్
కుతుకముమీర శోణితముఁగూఁడియు నేర్పడు ముద్దరీతిగా
ప్రతిఫలియించి నీక్షము ద్విపక్షదినాలకు వెంకటేశ్వరా॥ ౬౪

చ॥ పదపడి రెండొమాసమున బాహుయుగంబులుగల్గి డొక్క మే
లొదువఁగ మూఁడొమాసమున రూఢిగ చాతురుమాసమందునన్
పదములు నుద్భవించి తుదిభాసుర మొప్పఁగ దాతువుల్ తగన్
కుదిరియు నైదు నెల్లకును కూఁడియు మేనితో వెంకటేశ్వరా॥ ౬౫

చ॥ నెలకొని యారునెల్లకును నీచపుకర్మ శరీరమందు మే
లలవడునో యవంబులును నద్భుతమొప్పఁగ నంకురించియున్

సలలిత సప్తమాసమున స్వానుభవంబునుఁ గూర్చినంత లో
పల కళలవమేర్పడఁగ పద్ధతియొప్పును వెంకటేశ్వరా॥ ౧౬

ఉ॥ అష్టమమాసమందు నను నాత్మగతంబు గ్రహించి పాపభూ
యిష్ఠ ప్రపంచమందు నను నేతెరబంపకుమయ్యఁ జూడ వృ
త్కృష్టపు గర్భగోళమున నుండుటకుం భరియింపఁజాల ని
యిష్టము నా యదృష్టమును నెట్టులనుండునో వెంకటేశ్వరా॥ ౧౭

చ॥ అనిసవమాసమందు కడు హాస్యతఁజెంది భరింపజాల న
న్ననుపుము భూతలంబునకుఁ హా జగదీశ్వర యన్యకాంతలన్
గనుఁగొని మోహమొంద ధనకాంక్షనుఁజెంద నబద్ధమాడ నే
నిను నుతియింతు సంతసము నీరజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౧౮

చ॥ పదియవమాసమందు కరపద్మములన్ శ్రుతులావరించి మే
లొదవవ ధరాతలంబున నధోముఖుడై జనుదెంచియంత బా
ల్యదశ నయుద్భుతంబగు మలంబున మున్గియు రోదనంబుచే
తడపడి నీదు సంస్మరణ ప్రార్థన జేయక వెంకటేశ్వరా॥ ౧౯

చ॥ మరచియు నిన్ను యంతటను మాధవదారసుతాదులందునన్
నిరతము ప్రాణవాయువులు నిల్పి ధనంబునుఁ గూర్చి మోహసా
గరమున మున్గి తేలకను కర్మకు బద్ధనిబద్ధుడై సదా
నరకమునందుఁగూలెద రనాథలు తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౨౦

ఉ॥ నీదయచేత సాకు ధరణీధవ నీవును యెందుఁబోకుఁ దా
మోదర భక్తవర్గముల బ్రోవుము సేయకు బల్ల్పరాకు కా
కోదరతల్ప యింతగను కొంటుతనంబునుఁ బూనబోకు దు
ర్వ్యామడనంచు యొంచకను వర్ధిలఁజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౨౧

ఉ॥ మంకుతనంబుచేత కుసుమాయుధపంక్తికి తాళలేక యే
ణాంకముఖీమణీ స్తనభరాకృతినంటి నటించివేగ నే
రంకుతనంబుఁ జేసి చపరాతుఁడ నిన్ను నుతింపలేక ఓ
వెంకటశైలవాస సుకవిస్తుత శ్రీకర వెంకటేశ్వరా॥ ౭౨

చ॥ కరమునఁ దానకంకణముఁ గట్టితి దీనబుధాళి దాసులన్
మురిపముతోడఁ బ్రోతువని భూరి సదాయశమందినాఁడ వే
పరమముదంబునన్ నిగులఁ బ్రార్థనఁ జేసితినంచు నన్ను నీ
కరుణను నేలవేమి శుభగాత్ర సుధీవర వెంకటేశ్వరా॥ ౭౩

చ॥ ఎరుగక మూర్ఖచిత్తులును యించుకనీదు పదాబ్జయుగ్మమున్
సిరమునఁ దాల్చి సుస్మరణఁ జేయగలేక వృథానసించి భా
స్కరసుతువీటికేగియు యసాధ్య దురస్థితిఁ జెందరే తుదిన్
తిరుపతి వెంకటేశకడు దీనజనావన శ్రీసురేశ్వరా॥ ౭౪

చ॥ హరిహరినేత్రమానీకృతమైన సుయజ్ఞఫలప్రదాయి భూ
ధరధర నాగతల్పవరదా శుభదాయక మంగళాంగ గా
వర సతతంబు నిన్నదిని భావుకమొప్ప నుతించినాఁడ సం
గర రిపునాశయీశ శివకార్ముకభంజన వెంకటేశ్వరా॥ ౭౫

చ॥ సరసిజనేత్ర నీదుపద సారసయుగ్మములందు చిత్తమున్
గురుతరమొప్ప నిల్పియు ముకుందమురారి ఖరాసురాంత భూ
ధరధరయంచు సంస్తుతి సదా ముదమొందుచుఁ జేసినాఁడ శ్రీ
కరగత దోషజాలమును ఖండనఁ జేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౭౬

చ॥ ఖలరిపుమారశూర దశకంఠవిలుంఠన నిర్విచార భూ
లలన హృదాబ్జసూర వరలాలితజన్య మహాప్రవీర శ్రీ

జలదసమానగాత్ర కలశాబ్ధివిహారగిరినివాస నా
తలపుననుండి సంతసము దర్శనమీగదె వెంకటేశ్వరా॥ ౨౭

చ॥ పరుసగ నిన్నుఁగాంచుటకు వచ్చినవారల రక్షచేతనే
సిరమునఁగొట్టి క్లేశములు సీఘ్రగతిన్ గొరిగించి నొష్టనే
తిరుమణిబెట్టిఁ బంపెదవు దేవుఁడవంచును నమ్మినందుకా
తిరుపతి వెంకటేశ శరధీసుతనాయక శ్రీసురేశ్వరా॥ ౨౮

చ॥ కవితయుక్లిష్టశబ్దములుఁ గాఢతరంబుగఁ గూర్చివ్రాయ స
త్కవియె యెరుంగునంతఁగల కష్టసుఖంబులు బిడ్డకుట్టు సం
భవమును వంధ్యకేమెరుక బాలుఁలగాంచిన స్త్రీగ్రహించు మా
ధవ రిపువారశోష శుభదాకృతి బ్రోవర వెంకటేశ్వరా॥ ౨౯

చ॥ పొలుపుగ దేవసంఘమును పూర్వపు వేల్పులు మైత్రిచేతనేఁ
గలసియు మందరాద్రి నొక కవ్వముత్రాడు బిలేశుఁజేసి యా
కలశపయోధిఁజిల్కుటకు క్రమ్మర మిమ్ము నుతింప కూర్మమై
నిలచియొసంగవే సుధను నిర్జరజాతికి వెంకటేశ్వరా॥ ౩౦

చ॥ మరచియు నిన్ను యంతటను మాధవ దారసుతాదులందునన్
నిరతము ప్రాణవాయువులు నిల్పి ధనంబునుగూర్చి మోహసా
గరమున మున్గితేలకను కర్మకు బద్ధనిబద్ధనై సదా
నరకమునందుఁ గూతెద రనాథలు తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౩౧

చ॥ పరధనమందునాశఁగొని పార్టీసమూహము పోగుఁజేసి తా
యిరువురిమధ్య కక్షకడు యేర్పడఁజేసియు యాద్యకారియై
విరివిగ డబ్బుచేకొనియు వీలగునంత గ్రహించి మోసముఁ
జరిపి యనాగతస్థితి నిశాంకము యాగతవర్తమానముల్

ఎపగక చచ్చి కష్టముల కెంతో కృసించి పరేత రాట్టుచే
పరిపరి రీతి నిన్నపుడు ప్రార్థనఁ జేసిన యేమి సౌఖ్యమో
తిరుపతి శైలవాస విభుధేశ సురావన వెంకటేశ్వరా॥ ౮౨

చ॥ కరితురగంబులన్ ధనముఁ గావలెనంచును గోరలేను నా
దురితములెల్ల బోనణచి తోయజనేత్ర సదాముదంబునన్
స్థిరముగ మోక్షమార్గమును జెందెటి పీలును జూపెదంచు సం
బరముగఁ బ్రస్తుతించితిని మావర తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ ౮3

చ॥ జలజభవామరాదులకు శక్యమె నీను మహాత్మ్యమెన్న మే
లలవడనంచు శైలశిఖరాగ్రమునందు వసించి తౌభళా
తలుపగ భక్తవర్గములు దాసుల దీనులచేత బాధలన్
దొలుఁగునటంచుఁ జేరితివ తోయజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౮౪

చ॥ అగణితసత్యభాష శరణాగతరక్ష భవాబ్ధిశోష దే
వగణనుతాభిలాష కరివందిత సింహసమానరోష భూ
గగనచరాదిపోష నవకాంచననేత్ర దశప్రవేష యో
ఖగకులనాథవాహ హరిక్రమము నీమసు వెంకటేశ్వరా॥ ౮౫

ఉ॥ పండితరక్ష సూర్యకుల పావనపక్ష ముమోక్షదేవరా
ఖండనపక్షదైత్య గమినాశనదీక్ష రమాకళత్ర బ్రం
హ్మాండమహోదరా శరధిమందిరమాని పరోక్షదక్ష స
త్కుండలిరాజతల్పక నధోక్షరమాధిప వెంకటేశ్వరా॥ ౮౬

ఉ॥ జారుని చోరునిన్ ఖలునిఁ సాడినిఁ జెప్పెటి తార్గుఁబోతు నె
వ్వారలుఁ జేర్పరాదు మరి వారలతోడను కార్యమున్న తాఁ

చేరఁగరాఁదు వారియిలుఁజేరిన దుర్యశమబ్బకుండునె భూరి
వివేకుఁడైన నివిఁభూనరుఁజూడఁగ వెంకటేశ్వరా ౮౭

ఉ॥ తాపసవంద్యభూరమణ దానవురంధరనీలగాత్ర ని
ర్వ్యాపకపాపదూర దినరాజకులోద్భవలోకపాల శ్రీ
గోపసమాన సద్విభవకుండలిరాట్టు శయాన సత్కలా
లాపసుశీల బ్రోవునను యద్రిసురాగమ వెంకటేశ్వరా॥ ౮౮

ఉ॥ వేదవిచారపండిత కవీజనవందిత నిర్విచార పా
దోదధి భర్మసౌధ వసతోజ్వల రత్నకిరీట శూర దా
మోదర హీరహార సురభూరుహ శింహాయశోవిహార కా
కోదర భూషవంద్య ముచుకుంద రమాపతి వెంకటేశ్వరా॥ ౮౯

చ॥ విదురిని ద్రౌపదిన్ కరిని వేనుని భక్తకబీరున్ శుబా
స్పదుఁడగు యంబరీషుని నిశాచరుబాలుడు యాదిగాను సు
హృదయులమాట్కి జన్మను నిహృత్తి నిజేయుమటంచు నిన్ను స
మ్మదమున బ్రస్తుతించితిని పుణ్యచరిత్రుడవంచునిత్యమున్
మదనసహస్రకార రిపుమారణ తిర్పతివెంకటేశ్వరా॥ ౯౦

ఉ॥ జృంభణమొప్పగాను నరసింహస్వరూపముఁదాల్చి యుద్ధ మా
రంభమునందు కశ్యపు నురంబునుఁజీల్చియు నల్లప్రావి యా
డింభకుఁగాచి వైరినివడిన్ పురిగొన్నటువంటి వాడవో
శంభునుతప్రభావ మురశాశన బ్రోవర వెంకటేశ్వరా॥ ౯౧

ఉ॥ విక్రమవంతులాదనుజవీరులుఁ గూడిఁ పరిమత్తుచేత ని
ర్వక్రపరాక్రమంబునను వేల్పుల మూకలబాధబెట్టు నీ

చక్రిము చేహరించితివి చాదృనిభాశ్యరమా మనోహరా
చక్రసురాదిసద్విబుధ జాలము నేలిన వెంకటేశ్వరా॥ ౯౨

ఉ॥ నిద్రను హరమించుకను నేనుయెరుంగకనిర్విచారినై
ముద్రిలచేత సంస్మరణమూలము చేతనుఁ బ్రస్తుతించితిఁ
యద్రికుమారికావినుత హా జగతీశ్వర నన్నుగావవే
భద్రగిరీనివాస భవబంధవిమోచన వెంకటేశ్వరా॥ ౯3

ఉ॥ మంధుడనయ్యనే నితరమార్గములెన్నిటిలోఁ చరించి గ
ర్వాంధముచేత దుష్కృతుల యన్భుత మొప్పగజేసి కర్మ సం
బంధుడనైతి యింతటను పాలనఁ జేయుము వేగఁ జగ
ద్బంధుకులప్రదీప నినుఁదప్పక వేడెద వెంకటేశ్వరా॥ ౯౪

ఉ॥ అష్టమినాఁడుఁబుట్టి బుధులందరు సంతసమంద మాతులిఁ
దుష్టుడటంచుఁజంపితివి దోషమటంచని తెల్యలేక బల్
పుష్టిగ పాలునిచ్చుటకు పూతకివచ్చిన దానిప్రాణ ము
త్కృష్టముగాను తీసితివి కృష్ణ సుధర్మను వెంకటేశ్వరా॥ ౯౫

ఉ॥ మిత్రకులాబ్ధిచంద్రమ సమీరసఖాసఖ దేవదేవకీ
పుత్ర మహానుభావ హరిబాంధవ దీనదయానిధే సదా
పాత్రుడనయ్య నిన్ను బహుభంగుల వేడినగావవేమి స
ద్గోత్రరమా విభో వరద గోపరిపాలన వెంకటేశ్వరా॥ ౯౬

ఉ॥ వందలువేలుపద్యములు వర్ణనఁ జేసియు నీదుపేర ఓ
నందకుమారవ్రాసితిని నాగహరాగమనాహరీశతా
నందపురందరాదిసుర నారదవందిత గానలోల దు
ష్పందుడటంచు నెంచకను పాలనజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ ౯౭

ఉ॥ మూఁటినిఁ దాఁట లేక నెఱమూఁటిగుణంబులు తెల్య లేక ము
మ్మూఁటికిమూఁటియందుఁగల ప్రాకృతవైరమునందుఁజిక్కి నా
సాటెవరంచు హంకృతినిజంబుగఁబొందియు నిన్నుఁగానకన్
కాటికిఁబోవుకేలయని గానరుమూర్ఖులు వెంకటేశ్వరా॥ ౯౮

చ॥ తఱియిదెనన్నుబ్రోచుటకు దైవమటంచునునిన్నునమ్మి నే
మఱువక నీపదాబ్జములుమక్కువతోఁడను పూజఁజేతు లే
కరనిడినీమనంబునను యన్యునిగా నిరసించి తేసి నీ
పరువుకు సుప్రతిష్టకును భంగముఁగల్గును వెంకటేశ్వరా॥ ౯౯

ఉ॥ కుంకులకుంటవాసుడను కోవిదమిత్రుడ రాళ్లబండి రా
మాంకిత నామకుండను సుమా నను(ఁ)గావకయున్న భట్టు నే
వంకలనైనదూఱుదును వాస్తవమియ్యదియంచునమ్మిమో
వెంకటశైలవాస సుకవీస్తుత బాంధవ వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦౦

చ॥ చదువగలేను కావ్యములు సారయుతంబుగ లక్షణంబు నే
చదువగలేను వ్యాకరణసంధులు శబ్దములన్ నిఘంటులన్
చదువగలేను నీదుపదసారసయుగ్మములే స్మరించి మే
లొదవునటంచు వృత్తములు యొప్పుగవ్రాసితి వెంకటేశ్వరా॥ ౧౦౧

సంపూర్ణము

